(urmare din pagina 2)

Anul 2000 – anul hotărâtor al desăvârşirii acţiunilor mafiote

După votarea "constituantei" din 1991, la data de 21 noiembrie s-a dat drumul la şirul de ilegalităţi din toate domeniile statale. În acest context, şi justiţia, cea de-a III-a putere în stat, a fost cuprinsă de o anarhie pătrunzătoare iar dezvoltarea flagelului internaţional al corupţiei a atins şi nivelurile cele mai puternic eale statului. De aceea, facem referire la cartea document editată în ianuarie 2003 de Comisia de Cercetare a Abuzurilor din Camera Deputaţilor. Poate că unii judecători sau procurori se vor supăra pentru cele spuse. Numai că, dacă doresc, putem să le punem la dispoziţie documentele aflate în arhiva Camerei Deputaţilor în care o serie importantă de magistraţi în rândul cărora sunt judecători, procurori şi avocaţi, nominalizând pe: judecătoarele Negru Cristina şi Maria Năvală – judecătoare secţia VII comercială a Tribunalului Bucureşti. Tot în aceeaşi tagmă s-a poziţionat şi procurorul general al anului 2002 care în mod nejustificat şi-a retras recursul în anulare cu privire la premeditarea falimentului Băncii Internaţionale a Religiilor. Dovezile din această carte-document sunt deosebit de elocvente când chiar la Curtea Supremă de Justiţie, judecându-se la Completul de la Secţia Comercială, fără just temei, falimentul şi distrugerea BIR au devenit o certitudine. În documentele existente sunt amintite numele domnului Arin Stănescu care şi în prezent, în anul 2014 "face legea" la societatea de reconversie a activelor statului, iar în prezent, este cercetat în dosarul trimis de americani privind Microsoft, senatorul Şerban Mihăilescu care în anul 2002 era secretar de stat în Ministerul Justiţiei sau secretar general al Guvernului – Adrian Năstase. Într-un cuvânt, justiţia românească are şi puncte negre privind deciziile luate în numele lui Dumnezeu pe pământ românesc.

Oare ar fi necesar ca în prezent CSM să-şi asume public greşelile făcute de judecători şi procurori?

Iată o întrebare care ar trebui să constituie o preocupare dar şi începutul unei noi ere în justiţia românească măcinată de câteva milioane de procese aflate pe rol, unde se dau termene de luni iar uneori chiar de ani, în unele cazuri atât civile cât şi penale. Deşi numărul judecătorilor şi procurorilor, implicit din justiţia românească a crescut ameninţător de mult, nu se întrezăreşte nici un fel de îmbunătăţire a situaţiei juridice. Pentru o "amărâtă de pensie", cetăţeanul trebuie să aştepte luni bune sau chiar ani iar chichiţele avocăţeşti să fie la mare cinste în aceste dosare. Oare cazul Voiculescu în care procesul s-a judecat după aproape 10 ani când faptele penale erau de notorietate, nu poate constitui un obiect de studii şi de cerut scuze din partea CSM? Oare condamnarea lui Ţundrea care a stat 12 ani în puşcărie, pentru ca abea după aceea să se constate că este nevinovat nu reprezintă un caz? Sigur că în CSM se află "floarea justiţiei româneşti" sau cel puţin aşa ar trebui să fie. Spunem acest lucru, pentru că preşedintele României a participat în repetate rânduri la şedinţele CSM transmiţând unele mesaje. Numai că, acestea nu au intrat în urechi, ci pe lângă urechi. De asemeni, în prezent, se depune o intensă activitate politică şi guvernamentală pentru "apărarea justiţiei şi implicit a justiţiabililor". S-a dat şi o lege pentru ca cine îndrăzneşte să critice vreo hotărâre judecătorească să fie "băgat la beci". Este posibil ca Guvernul care a semnat acest lucru să se fi aflat în teamă că şi ei vor ajunge să dea cu subsemnatul în faţa judecătorului. Deşi "plângăciosul" preşedinte Traian Băsescu spunea într-o adunare a absolvenţilor magistraţilor: "dacă voi fi vreodată adus în faţa dvs., să nu ţineţi cont că am fost preşedinte". Baliverne, domnule preşedinte. Dvs. veţi fi apărat nu de magistraţi, ci de "unchiul SAM de la Washington" care în ultimul am face presiuni nemaiântâlnite asupra justiţiei, pentru a da pedepse grele la fel ca pedepsele pe care "tribunalele poporului" din perioada 1948-1955 le dădea "duşmanilor poporului".

Oare în perioada ultimilor 24 de ani avem duşmani ai poporului?

Răspunsul este DA. "Duşmanii poporului" au fost conducătorii întreprinderilor din eşalonul 2 şi 3 de după Revoluţie. Duşmanii poporului au fost "liderii de sindicat" care conducând mase mari de sindicalişti unele chiar de 20000-30000 de oameni, au stat pasiv în cadrul consiliilor de administraţie când fabricile şi întreprinderile lor intrau rând pe rând în faliment sau unii directori "smulgeau" unele secţii din patrimoniul statului trecându-le în proprietatea lor, prevalându-se de metoda "MEBO". Duşmani ai poporului au fost şi probabil mai sunt unii membrii majoritari ai Parlamentului care au adoptat legi păguboase proprietăţii statului român. Duşmani ai poporului pot fi trecuţi şi numeroşii membrii ai Guvernului care datorită intereselor personale sau de grup au emis ordonanţe guvernamentale cu miile, în defavoarea milioanelor de cetăţeni români şi a proprietăţii statului, încât am ajuns în prezent de râsul Europei care nu ne putem alimenta propria populaţie deşi suntem o ţară ajunsă "eminamente agricolă" ca în 1938. După ce i-am enumerat "ca duşmani ai poporului" pe cei de mai sus, putem spune că şi unii judecători din justiţia românească pot fi trecuţi în rândul "duşmanilor poporului" datorită unor decizii greşite a unor hotărâri judecătoreşti, (este adevărat, probabil puţine la număr), care datorită unor interese mafiote au emis hotărâri judecătoreşti defavorabile statului şi cetăţenilor favorizând unii mafioţi (cazul retrocedărilor de la Timişoara şi Arad, cazul multiplelor şi numeroaselor retrocedări cu documente bine falsificate din Transilvania, iar numărul acestor acte de care se face justiţia vinovată sunt deosebit de multe). Atunci, nu ne punem întrebarea asupra necesităţii ca cea de-a treia putere în stat să facă o cotitură fundamentală începând cu asumarea greşelilor făcute de "confraţii judecători"? Faptul că domnul procuror general Niţu ne anunţă că Ministerul Justiţiei prin Parchetul General lucrează la o anumită lege care va fi discutată public de cetăţeni, nu reprezintă altceva decât "o alinare a suferinţelor juridice". dacă domnul procuror general şi ministru justiţiei vor trimite această lege pentru discuţie publicului care are acces la internet prin Facebook, atunci efectele vor fi minime pentru majoritatea cetăţenilor. Faptul că în prezent se invocă "societatea informaţională Facebook", este un lucru total greşit. Spun aceste lucruri pentru că peste 65% din populaţia României nu are timp sau nu are internet la ţară sau în apartamentele de bloc. Mai mult decât atât, aproape 15% din populaţia României, aflată peste graniţă, au acces doar la ştirile a câtorva posturi de televiziune care se transmit în străinătate. Pentru ca această lucrare făcută de Ministerul Justiţiei să ajungă la marele public, trebuie să nu se facă în grabă, durata discuţiilor publice nu trebuie făcută ca la "legea învăţământului", ci perioada de discuţie să fie între 4-6 luni, prin mijloacele media scrise, nu prin mijlocul televiziunilor sau cu unii analişti care de multe ori nici ei nu ştiu ce vor. Avem convingerea că justiţia cu adevărat poate să intre într-o nouă fază Dumnezeiască de modernizare care trebuie să înceapă cu ei, cu judecătorii care sunt singurii cu „drept de veto" împotriva anchetelor procurorilor care de foarte multe ori sunt influenţate de factorul politic sau cel mai rău, de factorii externi. Amintim în acest sens monitorizările pe justiţie a UE, care nu reprezintă altceva decât o imixtiune în activitatea "Dumnezeilor pe pământ". Că ambasada SUA la Bucureşti sau secretarul de stat american se deplasează la Bucureşti şi îi cheamă la raport pe conducătorii români, nu înseamnă că justiţia se va schimba.

Necesitatea îmbunătăţirii sistemului de învăţământ judiciar

Dacă justiţia are lipsuri esenţiale uneori, aceasta se datorează slabei pregătiri pe care studenţii la drept în universităţile particulare. În aceste universităţi predau foşti magistraţi sau chiar actuali magistraţi unii dintre ei neavând "chiar ştiinţa necesară" predării dreptului. În aceste condiţii, este normal că la ultimul examen de intrare în magistratură doar cca. 20% dintre solicitanţi au obţinut nota d etrecere. Mai mult decât atât, la toate concursurile de promovare în magistratură notele de 10 sunt tot mai puţine, ceea ce dovedeşte că tânăra noastră generaţie de magistraţi de mâine sunt preocupaţi mai mult de modă, mijloacele vestimentare sau de discuţii sterile despre subiecte care nu au nici o legătură cu justiţie. Unii magistraţi, destul de numeroşi, nu au pe birou nu codul de procedură civilă sau penală, pe biroul lor lipseşte broşura cu constituţia care reprezintă temelia sistemului judiciar al oricărei ţări. De aceea, aşa cum spuneam mai înainte, modul în care unii conducători ai Guvernului şi Parlamentului care încearcă blocarea exprimării celei de-a 4-a ptere în stat reprezentată de presă şi mijloacele media, reprezintă o încălcare a art. 30 din Constituţie privind libertatea de exprimare. Singurul aliniat din art. 30 în care explicit la alin. 7 sunt precizate interdicţiile, în rest eforturile publice pe care guvernanţii le fac pentru a pune "căluşul în gura mijloacelor media" pentru a nu-i mai critica pe judecători pentru deciziile lor, sunt neavenite şi neconstituţionale. Dacă pe Dumnezeu din văzduh îl chemăm atunci când ni se face o nedreptate de ce pe judecători să-i aprobăm atunci când ei din neştiinţă sau interes fac această nedreptate? Este adevărat că în justiţie judecătorul spune: "într-un proces sunt 2 părţi din care unul pierde şi altul câştigă". Numai că, în justiţia românească există şi procese în care niciuna dintre cele două părţi nu a câştigat. Cazul respectiv este dat la Judecătoria Piteşti, de un judecător promovat la Tribunalul Argeş care nu a dat câştig de cauză la niciuna dinter părţi, fără nici o explicaţie la sfârşitul deciziei. Iar cazurile ar putea continua.

D.B.

Reluare din «Reflector argeşean» nr. 290 din 17 octombrie - 4 noiembrie 2014

În infracţiunea "Liceului Agricol"...

PROCURORUL DUŢU CERCETEAZĂ DUPĂ... "STELE"... ŞI NU DUPĂ PROBE

Incredibil... dar adevărat...

În ultima perioadă, minunile în justiţia românească se ţin lanţ. Fie că preşedintele înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, doamna Lidia Stanciu "trafichează" influenţa asupra procurorilor DNA pentru arestarea unui fost colaborator care i-a cerut să îi restituie o fostă datorie, sau în prezent sunt câteva sute de cauze soluţionate la CEDO, pentru care statul român este obligat la daune, iar aspectele privind greşelile justiţiei sunt impardonabile pentru cea de-a 3-a putere în stat reprezentată de justiţie. Tot mai des, la cel mai înalt nivel al acestei puteri, populaţia este intimidată prin mesaje din care să rezulte că trebuie să acceptăm fără crâhnire, ca pe timpul inchiziţiei, orice greşeală făcută de judecători sau procurori. La aceasta, contribuie prevederile art.133 privind Consiliul Suprem al Magistraturii, acesta fiind "garantul independenţei justiţiei". Sigur că da, se poate interpreta şi altfel. acest Consiliu Superior al Magistraturii garantează independenţa justiţiei. Numai că, acest CSM nu garantează şi soluţionarea corectă a pricinilor deduse judecăţii. Este ţtiut de către opinia publică cu dovezi şi fapte întărite de hotărârile CEDO că "Dumnezeii noştri pe pământ", judecătorii, de foarte multe ori judecă greşit sau uneori după interesele unor alte state şi nu ale "nenorocitului" de cetăţean român. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu sesizarea făcută DNA-ului Piteşti, prin care, conform art. 292 NCP, prezenta jurnalistic un fapt de însuşire pe nedrept a suprafeţei de 277 ha din patrimoniul fostului Liceu Agricol din Curtea de Argeş. Cercetarea a fost făcută de un domn procuror cu ştate vechi din Parchetul argeşean, care a avut proasta inspiraţie să trimită spre cercetare presupusa faptă penală către Poliţia Curtea de Argeş- Serviciul Investigaţii a Criminalităţii Economice. Denunţul, că despre asta era vorba, a ajuns pe masa unei poliţiste mai mult frumoase şi mai puţin deşteaptă şi poliţistă, care a cercetat ca în poveştile lui Petre Ispirescu cu zmei. După 6 luni de cercetare lăuntrică, „frumoasa" poliţistă de la Curtea de Argeş, l-a sedus probabil pe domnul procuror de caz, care – aşa cum spune dictonul latin, "veni... vidi... vici", sau pe româneşte "pacientul consultat dar a murit". Cum de altfel a murit patrimoniul fostului Liceu Agricol din Curtea de Argeş, cu sprijinul comisiilor locale de fond funciar. Aceasta a tras din acest patrimoniu ca de pe un cal mort. La această infracţiune a contribuit începând cu primarul Digheanu, continuând cu primarul Nicuţ, şi probabil că mai continuă şi acum. Aşa cum spuneam în plângerea penală către actualul prim procuror al parchetului de pe lângă Curtea de Argeş Nicorina Magraon, este incredibil când unei ordonanţe de procuror ăi lipseşte conţinutul, sau acesta este de asemenea manieră făcut încât să acopere o infracţiune. Că faptele penale s-au săvârşit după vechiul cod, considerăm că era necesar ca cercetarea penală să se desfăşoare, iar datorită faptului că această suprafaţă de teren era a statului şi nu a domnului procuror de caz, trebuia ca cercetarea să se desfăşoare până la capăt, pentru a se afla cei care au devalizat bunul statului român prin patrimoniul acestei unităţi şcolare. Ar fi multe de spus, de aceea lăsăm în grija doamnei prim-procuror Nicorina Magraon să cerceteze plângerea împotriva ordonanţei, şi probabil dacă va dori şi nu avea alte interese de prietenie cu foşti funcţionari publici care s-au "îngrăşat" pe terenurile fostului Liceu Agricol. Până atunci, să auzim numai de bine, iar domnului procuror Duţu şi doamnei inspector Miu Georgeta să iasă la pensie liniştit, aşa cum i-a fost viaţa roz în Parchetul şi Poliţia Curtea de Argeş. De asemenea, pentru ca cititorii să înţeleagă, în continuare trimitem plângerea penală pentru doamna prim-procuror dar şi "Referatul papagal de clasare", întocmit de doamna inspector principal Miu Georgeta Loredana.

DUMITRU CÂRCENI

Ziarul „Reflector argeşean", ziar de atitudine, analize, investigaţii şi dezvăluiri Nr. 75 din 29.05. 2015

Către, Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş Doamnei Prim-procuror Nicorina Magraon

Conform Legii 544 privind accesul liber la informaţii, având în vedere obiectul de activitate al ziarului Reflector Argeşean, precum şi prevederile art.292 NCP, "sesizare din oficiu", prin prezenta, fac plângere penală împotriva rezoluţiei procurorului Theodor Duţu în dosarul nr.979/P/2014.

ÎN FAPT,

La data de 10.05.2015, am primit ordonanţa procurorului prin care, fără o cercetare temeinică, deşi fapta penală este certă, datorită faptului că au dispărut din patrimoniul statului suprafaţa de 277 ha reprezentând patrimoniul fostului Liceu Agricol din Curtea de Argeş.

Fără o justificare în drept, domnul procuror Duţu "clasează cauza" încălcând art.292 din NCP. După cum veţi observa, domnul procuror nici nu "s-a obosit", aşa cum prevede legea, să motiveze în drept ordonanţa pentru a o putea contesta prin plângere la procurorul ierarhic superior. Mai mult decât atât, este incredibil cum un procuror din România poate să claseze o cauză fără a fi cercetată, ci doar printr-un referat al unui inspector de poliţie, care nu are calitatea de a stabili încadrarea juridică, ci după câte se cunosc, ofiţerul de poliţie judiciară are împuternicirea doar de a strânge probele, iar procurorul este cel care dă încadrare juridică.

În aceste condiţii, vă rugăm să dispuneţi ca inspector principal Miu Georgeta Loredana din cadrul IPJ Argeş- Serviciul de Investigare al Criminalităţii Economice, să fie cercetată penal, având în vedere prevederile art.292. Aceasta în condiţiile în care expunerea motivelor a stat la baza acoperirii infracţiunii. Amintim în acest sens prevedrea din referat- "primarii mun. Curtea de Argeş", care deşi erau nominalizaţi în plângerea iniţială, inspectorul de poliţie a încercat să-i acopere, la fel ca şi procurorul de caz. Pentru că procurorul a trecut foarte repede peste faptele penale considerate de noi, ca de altfel cunoscute de majoritatea cetăţenilor din Curtea de Argeş şi materializate în monografia-document întocmită de fostul director prof. Nicolae Ionescu de care ncii poliţiştul nici procurorul nu ţin cont.

Considerăm că trebuiau cercetaţi membrii Comisiei de fond funciar a Primăriei Curtea de Argeş, care la data de 09.03.2007 au aprobat propunerea de validare a dreptului de proprietate asupra unor terenuri agricole, foste în proprietatea Liceului Agricol în suprafaţă de 18,26 ha.

De asemeni, în mod fraudulos, fostul primar al comunei Valea Iaşului şi Comisia Locală de fond funciar au pus în posesie prin procesul verbal nr.675/18.07.1993, nominalizat de ofiţerul de poliţie. Mai mult decât atât, în mod fraudulos, ofiţerul de poliţie stabileşte fără drept "conf. art.153 cod penal- prescripţia înlătură răspunderea penală", stabilind cu de la sine putere că termenul de prescripţie este de 5 ani. Această prescripţie privind prejudiciul, trebuia să aibă la bază valoarea celor 277 ha teren dintre care o parte în vatra mun. Curtea de Argeş, care majora valoarea. Mai mult decât atât, la baza acestor retrocedări trebuiau să stea mai multe

(continuare în pagina 5)

(urmare din pagina 4)

capete de acuzare, iar pentru fiecare capăt de acuzare, cei vinovaţi primeau sporuri de 30%. Sigur că nu este sarcina ziarului de a stabili prejudiciul şi încadrarea din punct de vedere penal. Numai că, ni se pare că modul în care s-a emis ordonanţa în dosarul nr. 979/P/2014 din 05.04.2015 este scandalos pentru opinia publică care cunoaşte modul în care "s-au autoîmproprietărit" de către Comisia locală de fond funciar a Primăriei mun. Curtea de Argeş, unele persoane cu funcţii care locuiesc şi în prezent pe fostele terenuri ale Liceului Agricol care a primit donaţie din partea Reginei României, pe care nici regimul comunist nu a naţionalizat aceste terenuri, ci le-au păstrat destinaţia făcută prin actul de donaţie.

ORDONANŢĂ

Anul 2015 luna 05 ziua 04

Procuror Theodor Duţu din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş.

Examinând dosarul nr.979/P/2014 având ca obiect sesizarea formulată de S.C. GROUP MEDIA STAR MARKET S.R.L. – Ziarul Reflector Argeşean şi în care cercetările s-au efectuat sub aspectul infr.prev. şi ped. de art. 248 şi art. 288-291 din c.p. în vigoare până la data de 31.01.2014.

În temeiul art. 315 alin. 1 lit. b comb. cu art.16 alin.1 lit.f din c.p.p.

DISPUN:

Clasarea cauzei având ca obiect sesizarea formulată de S.C. GROUP MEDIA STAR MARKET S.R.L. – Ziarul Reflector Argeşean sub aspectul infr.prev. şi ped. de art. 248 şi art. 288-291 din c.p. în vigoare până la data de 31.01.2014.

În temeiul art. 316 alin. 1 din c.p.p., ordonanţa, împreună cu referatul organelor de cercetare penală, se comunică S.C. GROUP MEDIA STAR MARKET S.R.L. – Ziarul Reflector Argeşean.

ThD/RD. Ex.2

PROCUROR
Theodor Duţu

Însăşi în cursul strângerii de probe, procurorul de caz manifestă superficialitate penală bazându-se aproape "ca un papagal", să claseze cauza când şi domnia sa în această perioadă şi-a desfăşurat activitatea ca procuror şi aproape 10 ani ca procuror şef al Parchetului de pe lângă judecătoria Curtea de Argeş.

Faţă de cele arătate, vă rugăm a dispune cercetarea aspectelor sesizate de noi în numele opiniei publice şi a dispune măsuri corespunzătoare.

DIRECTOR...

REFERAT cu propunere de clasare

Nr. poliţie: 30849/11.06.2014
Operator de date cu caracter personal nr. 775

Anul 2015, luna aprilie, ziua 22, în mun.Curtea de Argeş. Inspector principal Miu Georgeta Loredana din cadrul IPJ Argeş, Serviciul de Investigare a Criminalităţii Economice. Examinând actele de urmărire penală efectuate în dosarul cu numărul de mai sus, săvârşirea infracţiunilor prevăzute deart. 297, art. 320+323 din Codul penal de către primarii mun. Curtea de Argeş

EXPUN URMĂTOARELE:

La data de 26.05.2014 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş a fost înregistrată sesizarea SC Group Media Star Market SRL- Ziarul Reflector Argesean, prin director Botila Dumitru cu privire la faptul că primarii mun. Curtea de Arges. Jud. Arges au diminuat în mod abuziv patrimoniul Liceului Agricol „ Constantin Dobrescu" din Curtea de Argeş săvârşind astfel infracţiunile prevăzute de art. 297, art. 320-322 din Codul penal. Din cercertările efectuate şi probele administrate în cauză, rezultă că: SC Group Media Star Market SRL- Ziarul Reflector Argeşean, prin director Boţilă Dumitru s-a adresat Direcţiei Naţionale Anticorupţie-Serviciul Teritorial Piteşti arătând că această publicaţie a efectuat mai multe anchete jurnalistice privitoare la mai multe aspecte, printre care şi la diminuarea în mod abuziv de către primarii mun. Curtea de Argeş, jud. Argeş a patrimoniului Liceului Agricol situat în acest municipiu. D.N:A.-S.T. Piteşti a înaintat materialul către Parchetul Judecătoriei Curtea de Argeş spre competenţă soluţionare. Prin ordonanţa din data de 27.06.2014 organele de cercetare ale poliţiei judiciare au dispus începerea urmăririi penale „ in rem"cu privire la săvârşirea infracţiunilor prev. şi ped. De art. 248, art. 288, art.289, art.290, art. 291 Cod penal, cu referire la art. 5 Cp. Din conţinutul publicaţiei „ Reflector Argeşean" nr. 277/-4-18 martie 2014 reiese că acest ziar a efectuat o anchetă privind modul în care primarii Curtea de Argeş au contribuit la reducerea patrimoniului Liceului Agricol din Curtea de Argeş, respectiv a suprafeţei agricole a fermei acestuia, de la 277 ha cât deţinea în anul 1990, la 18 ha în prezent pe baza unor împropietăriri de persoane şi firme pe care autorul acestui articol le apreciază ca fiind ilegale. Numitul Boţilă Dumitru arată fatul că în anul 1990 Liceul Agricol deţinea în proprietate 277 ha care au constituit fondul de practică al liceului, însă de-a lungul timpului primarii mun. Curtea de Argeş au contribuit la desfiinţarea fermei didactice împroprietărind ilegal diferite persoane fizice sau juridice, diminuând astfel suprafaţa deţinută de liceu, în prezent rămânând doar 18 ha. Din cercetările efectuate şi documentele depuse în cauză, reiese faptul că unitatea şcolară a luat fiinţă în anul 1920 atribuindu-i-se conform procesului verbal şi a schiţei din 30.03.1920 suprafaţa totală de 775,99 ha teren, însă în anii 1945-1946 unitatea mai deţinea doar suprafaţa de 74,16 ha conform planului de cultură aprobat cu nr. 351907/1946. În anul 1968, prin ordinul nr. 140/25.06.1968 al Institutului Central de Cercetări Agricol patrimoniul unităţii şcolare a fost predat I.A.S. Curtea de Argeş . În anul 1977, odata cu Bucureşti s-a mai atribuit şi suprafaţa de 53,35 ha teren agricol în punctul „Noapteş" pe fostul teren al C.A.P.Curtea de Argeş. În şedinţa din data de 23.12.1993 comisia judeţeană a fost de acord cu preluarea suprafeţei de 33ha din administrarea liceului în administrarea Comisiei Locale de Fond Funciar Curtea de Argeş. După luarea măsurii respective, prin procesul verbal din 4 mai 1994 s-au identificat pentru preluare 20 ha teren în punctul „Noapteş" şi 13 ha în punctul „Lot S.M.A.", totalul de 33 ha fiind preluate efectiv de către comisia locală. Terenul aferent fermei didactice Noapteş aflat în administrarea Grupului Şcolar Agricol Constantin Dobrescu Argeş a fost închis în Inventarul public al mun. Curtea de Argeş în anul 1999 în baza Horararii Consiliului Local nr.71/28.10.1999 , atestat prin Hotararea Comisiei de Fond Funciar Curtea de Argeş nr. 477/16.05.2002. Prin Hotararea Comisiei de Fond Funciar Curtea de Argeş nr 6/09.03.3007 s-a aprobat propunerea de validare a dreptului de proprietate asupra unor terenuri agricole şi forestiere, foşti propietari sau moştenitori care au solicitat reconstituirea dreptului de priopietate privată asupra terenurilor agricole şi foestiere Curtea de Argeş, inclusiv pentru cele 18,26 ha poziţionate în ferma Noapteş a Liceului Agricol, suprafaţă ce a fost scăzută din inventarul domeniului public prin Hotararea nr. 11/2010 a Consiliului Local al mun. Curtea de Argeş. Predarea suprafeţei de 18,26 ha de către Grupul ŞcolarAgricol „Constantin Dobrescu" Argeş şi Comisia Locala de Fond Funciar Curtea de Argeş s-a efectuat conform procesului verbal nr. 17520/02.11.2007. După validarea propunerii de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafaţa de 18,26 ha aparţinând Grupului ŞcolarAgricol C-tin Dobrescu Arges s-a procedat la punerea în posesie a proprietarilor. Totodată, prin adresa nr. 4704/11.12.2014 Primaria com. Valea Iasului comunică faptul că Comisia Locala de Fond funciar a procedat la punerea în posesie a unor persoane fizice şi juridice conform Legii nr. 18/1991 a unor suprafeţe de teren ce făceau parte din patrimoniul Liceului Agricol Curtea de Argeş, punerea în posesie făcându-se în anii 1994, 1997, 1998 în baza procesului verbal de predare-primire nr. 675/18.07.1993 încheiat între Liceul Agricol Curtea de Argeş şi Primaria Valea Iaşului. Conform art. 153 Cod penal, prescripţia înlătură răspunderea penală, iar potrivit art. 154 lit d C.proc.pen. termenul de prescripţie a răspunderii penale este de 5 ani când legea prevede pentru infracţiunea săvârşita pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu deăşeşte 5 ani. Astfel, se constată că în cazul de faţă a intervenit prescripţia răspunderii penale, având în vedere că faptele reclamate s-au desfăşurat în perioada 1990-2007. Se constată astfel că faptele reclamate erau prescrise la data depunerii plângerii. Ţinând cont de toate cele prezente mai sus, în temeiul art.315 alin.(1) lit. b din C. proc.pen.,raportat la art.16 alin 1 lit f C.proc.pen.

PROPUN: Clasarea cauzei penale cu nr.979/P/2014 înregistrată la Parchetul de pe lângă Judecatoria Curtea de Argeş.

ORGAN DE CERCETARE PENALA AL POLITIEI JUDICIARE-
INSPECTOR PRINCIPAL MIU GEORGETA LOREDANA

RECURS LA MORALA JUDECĂTOAREI MONICA PRUNARU

Cele mai simple procese din activitatea unui judecător sunt cele prin care sunt judecate contravenții privind circulația pe drumurile publice. Faptele săvârşite pe drumurile publice sunt prevăzute şi sancționate de ord. OG nr.195/2002. Se pare că în prima instanță, aceste fapte sunt atribuite unor judecători tineri, la început de carieră, lucru care nu este corect din punct de vedere legal. De ce? Pentru că orice dosar trebuie distribuit aleatoriu oricărui judecător, indiferent de experiența lor. Este cunoscut în prezent că la majoritatea judecătoriilor sunt doar unii judecători, la început de carieră fiind puşi să judece cauzele privind circulația pe drumurile publice. Dacă acest judecător nu are carnet de conducere, judecarea corectă a interpretării contravențiilor la regulile de circulație va avea importante lacune juridice. Foarte mulți dintre noi, credem că, spre deosebire de alte legi, OG nr.195 privind regimul circulației pe drumurile publice a vehiculelor şi pietonilor este "floare la ureche". Numai că, în realitate, judecătorii care trebuie să dea verdictul privind circulația pe drumurile publice, trebuie să fie el în primul rând "brevetat" să circule pe drumurile publice. Numai că, o bună parte dintre judecători, cu precădere femeile, nu au permis de conducere, iar acestea nefiind puse în situația de a trage o concluzie corectă, şi soluția va fi incorectă. Pentru înțelegerea faptelor, prezentăm câteva paragrafe din art.1 din OG 195/2002. În această "biblie" a circulației vehiculelor şi pietonilor pe drumurile publice, se statuează fără echivoc la alin. 3 "autoritatea competentă în domeniul circulației pe drumurile publice, precum şi exercitarea controlului", este în domeniul Ministerului Administrației şi Internelor prin Inspectoratul Poliției Române. În acest context, nicio autoritate publică locală nu are dreptul să-şi aroge dreptul de competență privind controlul circulației pe drumurile publice. Chiar şi în cadrul poliției circulației române, doar anumiți agenți specializați în circulație au dreptul să îndrume şi să controleze respectarea regulilor de circulație. La art.176 alin.2, se precizează: "polițiştii rutieri sunt ofițeri şi agenți de poliție specializați şi anume desemnați prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române". Cu alte cuvinte, nu orice polițist îmbrăcat în uniformă are dreptul să dirijeze sau să oprească prin semnale autovehiculele în trafic. Amintim în acest sens, modul în care în prezent acționează Polițiile locale care opresc şi dirijează circulația fără să fie abilitați prin ordin al inspectorului general al Poliției române. Iar judecătorii, încălcând legea, nu solicită în scris Inspectoratelor Județene de poliție dacă polițiştii care desfăşoară activități de control şi reținerea de permise sunt abilitați să facă acest lucru. Majoritatea judecătorilor nu cunosc această prevedere, încălcând legea, ceea ce reprezintă o faptă penală. Din practică juridică, niciun judecător nu solicită Inspectoratelor Județene lista cu polițiştii rutieri care au drept de control conform art.177 alin.2.

CONCLUZII SCRISE

Prin care solicit admiterea apelului, desființarea în tot a sentinței civile nr.46374 din 23 iunie 2014 pronunțată în dosar nr.24279/280/2013 şi pe fond admiterea plângerii împotriva procesului verbal de contravenție seria PLP nr.0045719 din 21.10.2013, întocmit de Poliția Locală Piteşti. Aşa cum am arătat în cererea de apel, procesul verbal întocmit de către Poliție Locală Piteşti, la 21.10.2013, este nul de drept, fiind întocmit prin încălcarea dispozițiilor art.16-17 din OG nr. 2/2001 şi art.177-178 din OG 195/2002, constând în următoarele. Agentul constatator din cadrul Poliției Locale Piteşti, nu este abilitat pentru constatarea contravențiilor de la regulile de circulație. Potrivit art.177 alin. 1 din OG nr. 195/2002, îndrumarea, supravegherea, controlul respectării normelor privind circulația pe drumurile publice şi luarea măsurilor legale în care se constată încălcări ale acestora, se realizează de către polițiştii rutieri din cadrul Poliției române.

În continuare, la alin. 2, se menționează că polițiştii rutieri sunt ofițerii şi agenții de poliție specializați şi anume desemnați prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române. Analizând sub acest aspect procesul verbal, se constată că acesta a fost încheiat de un agent din cadrul Poliției locale Piteşti care nu este specializat şi desemnat prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului general al Poliției Române, aşa cum se prevede în dispozițiile legale de mai sus. Din acest punct de vedere, urmează să observați că procesul verbal a fost încheiat de către un organ necompetent, care atrage nulitatea imperativă a actului încheiat. Vă rog să observați că potrivit art.178 alin. 2 din OG 195/2002, procesul verbal de constatare trebuia trimis în cel mult o zi lucrătoare de la data întocmirii la Serviciul Poliției Rutiere pe raza căreia a fost săvârşită fapta. Ori în cazul de față, procesul verbal seria PLP nr.0045719 a fost întocmit la data de 21.10.2013, iar fapta menționată prin nota de constatare a fost comisă în data de 17.10.2013. Cu alte cuvinte, procesul verbal a fost încheiat ulterior constatării, după 6 zile de la săvârşirea aşa-zisei contravenții, ceea ce duce la nulitatea actului. Dorim să mai observați în cadrul dosarului, un lucru incredibil, prin faptul că agentul constatator, Țaroiu Mihai Răzvan de la Poliția Locală Piteşti, întocmeşte raportul de constatare la data de 11.03.2014, după aproape 6 luni de la presupusa contravenție, ceea ce impune nulitatea actului încheiat anterior de acesta, dar şi privind veridicitatea săvârşirii contravenției. Nulitatea procesului verbal se mai impune şi datorită faptului că acesta nu corespunde ca imprimat normelor prevăzute de OG 195/2002, obligatorii emise de Inspectoratul General al Poliției Române, deoarece, aşa cum am arătat, Poliția Locală nu este abilitată şi nu are atribuții în domeniul asigurării securității şi controlului rutier.

Referitor la nerespectarea prevederilor art.16-17 din OG nr. 2/2001, procesul verbal nu respectă dispozițiile referitoare la martorul invocat în procesul verbal. Numitul Giban Ionel, martor invocat şi propus de Poliția Locală Piteşti, nu s-a prezentat la instanță pentru a fi audiat, deşi susținerea acestuia era absolut necesară, privind soluționarea plângerii, sub aspectul legalității acesteia şi a dovedirii nevinovăției mele. În ceea ce priveşte fondul cauzei, vă rog să admiteți apelul şi să constatați că în baza probelor administrate, instanța de fond a pronunțat o soluție nelegală, întrucât subsemnatul nu am comis nicio abatere de la regulile de circulație care să ducă la sancționarea contravențională. În fapt, subsemnautl, în ziua de 17.10.2013, orele 15:30, autoturismul cu nr. înmatriculare AG-61-DBC, marca Toyota, de litraj mic, conform fotografiilor anexate de poliția Locală, nu împiedica desfăşurarea circulației normale pe strada Depozitelor, deoarece autoturismul se afla pe domeniul privat, aşa cum este arătat în fotografie. Mai mult decât atât, după cum se poate observa, autoturismul nu împiedica circulația pietonală şi se afla pe marcajul pietonal doar cu aproximativ 10% din lungimea maşinii, iar circulația cetățenilor pe această trecere nu a fost împiedicată. Pe acest sens de circulație, în mod eronat în întâmpinare, pârâta intimată nu a prezentat fotografia din care să reiasă distanța în care era amplasat indicatorul rutier "OPRIREA INTERZISĂ", care nu apare în fotografie. Drept urmare, în mod tendențios, agenții Poliției Locale aveau probabil o sarcină dată de organele locale privind supravegherea acestei porțiuni de drum unde se află şi CNCD şi darea unor amenzi duble, precum amenda de circulație pe care se coroborа cu amenda de ridicare. Mai mult decât atât, vă rugăm să observați că locul săvârşirii aşa-zisei infracțiuni se află peste drum, la cca. 50 m unde se află sediul societății de ridicare CNCD dar şi garajul Poliției Rutiere aflate în curtea acestei instituții. De aceea, putem trage concluzia că era normal ca PLP să "ajute" la ridicarea maşinilor fără a se consuma benzină şi timp, ci doar să se încaseze fără just temei suma de 300 lei care se împărțea între CNCD şi Primăria Piteşti, iar din această sumă, conform contractului, primăria încasa mai puțin de 20% din valoare, iar restul CNCD. În final, fac precizarea că fapta Polieției locale, împreună cu firma de ridicare a autoturismelor, constituie un abuz şi un atentat cu privire la dreptul de proprietate privată, situație pentru care Avocatul Poporului a promovat o cerere la Curtea Constituțională pentru a decara ca anticonstituțională norma referitoare la ridicarea autoturismelor proprietate privată.

DUMITRU CÂRCENI

(urmare din pagina 1)

pentru funcția de președinte al țării, printr-un subterfugiu propriu. La data de 27 septembrie 2014, Klaus Iohannis și-a lansat candidatura pentru alegerile prezidențiale din 2 noiembrie, în numele Alianței Creștin Democrate. La alegerile prezidențiale din noiembrie 2014 Klaus Iohannis l-a învins pe Victor Ponta (PSD), premierul în funcție la acea vreme. Pe 21 noiembrie 2014 Curtea Constituțională a validat rezultatul alegerilor prezidențiale. Klaus Iohannis este al cincilea președinte al României. Este al patrulea președinte de origine germană din Europa de Est, în perioada post-comunistă, după Rudolf Schuster (Slovacia) și Pál Schmitt și Ferenc Mádl (Ungaria).

La plăcinte... înainte...

Programul de campanie al actualului președinte a fost difuzat, cu o celeritate ieșită din obișnuință, imediat după cel de al doilea tur de scrutin care a consfințit victoria sa surprinzătoare, în cartea ce-i poartă semnătura, „Pas cu pas". Carte bine scrisă în care ideile ce, probabil, îi aparțin în mare măsură, sunt puse în pagină cu măiestria unui politolog cu experiență al cărui nume este bine să rămână necunoscut. Din prima parte a cărții, din care am desprins și noi datele biografice de mai sus, Klaus Werner Iohannis ni se înfățișează, prin propriile-i declarații, ca un om de care mai degrabă trebuie să te temi, decât să te apropii, încât înclin să-i dau dreptate lui Ion Cristoiu, personaj cu care n-am putut niciodată să fiu în consens, când se întreabă ce l-a recomandat pe aparent inodorul saș să ajungă președinte. Paragraf cu paragraf, citind programul electoral, Iohannis ne apare ca un personaj egocentrist, disprețuitor, pătruns de o suficiență de sine cutremurătoare, comod în activitate și în gândire, carierist și arivist, scaunul și menținerea acestuia fiind printre principalele sale priorități. Se trădează ca un introvertit social dar maestru în manevrarea situațiilor pentru a-și așterne cenușa fierbinte pe propria-i vatră. Nu-l dă afară din casă modestia, iar subiectele sale de preocupări publice trebuie privite cu rezervă: dacă nu-i aduc ceva avantaje personale acestea nu vor fi decât praf propagandistic. Vorbește, astfel, mult despre sport ca hobby personal. Nu minte, cum de altfel nu face aceasta decât cel mult prin omisiune. Dar dacă privești viața sportivă a Sibiului al cărui primar a fost mai bine de paisprezece ani, constați că ea este sublimă dar lipsește chiar de la infrastructura primară. Este de ajuns să privești starea jalnică a stadionului, a bazinului de înot, a faimosului (odinioară) parc SubArini ș.a.m.d. În schimb, a fost implicat, deloc fără interese proprii de natură patrimonială, în vânzarea terenului pe care se afla baza sportivă Voința, singura pe care în Sibiu se mai putea face sport de masă. În Sibiu se află în funcțiune, încă de pe la începutul anilor 1200 un azil de bătrâni construit și întreținut prin subscripție publică. La fel a rămas și azi, deși în epoca de dinainte de 1989 fusese preluat și administrat de stat, la nivelul la care în acei ani era susținută asistența publică. Spre asemenea situații primăria lui Klaus Iohannis nu are motive să se aplece, asemenea stabilimente neaducând nici profit, nic beneficii. De altfel, în tot programul său, actualul președinte este preocupat numai de „eu" și deloc, sau aproape deloc de „noi", încât te bântuie gândul dacă nu cumva acest personaj a fost mai mereu numit și nu alea. (De altfel, o bună amică din Oradea îmi spunea că personajul a fost mai peste tot promovat pentru a se putea scăpa de el. O fi având ea percepțiile sau chiar informațiile ei, nimeni nevorbind fără o cât de câtă acoperire). În ce mă privește, înclin să-i dau dreptate amicei din Oradea sesizând la proaspătul președinte o obsesie care te poate pune pe gânduri: alegerea (numirea) lui echivalează peste tot și de fiecare dată cu schimbarea în bine.

...La război... tot înapoi...

Este ceva mesianic în sine și despre sine în această foarte străvezie obsesie. „Am fost întrebat, spune Klaus Iohannis, după ce am intrat în PNL, dacă liberalismul a fost o opțiune cu tradiție în familia mea. Nu știu ce orientare politică or fi avut bunicii sau străbunicii mei" (cum de altfel avem ocazia să aflăm de la domnia sa că nu știe multe și despre multe). Este el oare, un rătăcit politic? Nu se revendică, de ce?, de la sloganurile vechilor liberali «prin noi înșine, prin competență, prin reușită»? „Am vorbit mereu - mai spune Iohannis - despre lucrul bine făcut, despre încrederea că se poate, despre competență și competitivitate", toate acestea privindu-l direct pe el ca persoană mesianică. (Firesc, mai ales când ai în vedere, nu zic numai ci cu precădere, interesul personal). Iar pentru a nu lăsa loc la dubii și trimițând direct la despre cine și la cine se referă, președintele se grăbește să completeze: „Eu - obsedantul Eu - cred că a fi liberal astăzi, în România, înseamnă să lucrezi cu onestitate și eficiență în folosul națiunii române, să aperi statul de drept, separația puterilor și pluralismul, să cultivi regimul parlamentar și, nu în ultimul rând, să contribui zi cu zi la garantarea dreptului la liberă exprimare". (Observați că nu se regăsește în enumerarea sa latura socială. Iar când, la adunarea CSM din ziua de Bobotează, vorbește despre necesitatea introducerii dreptului de inițiativă legislativă a CSM-ului, îndrăznesc să spun că nici nu-și are bine definită noțiunea de separarea a puterilor. Predecesorul său s-a dorit și a fost un arbitru jucător, actualul președinte dorește o nouă invenție, arbitru pe reguli proprii). În programul său, publicat surprinzător de repede după ce urnele (?!?) l-au declarat ales președinte, vorbind despre faptul că orice profesionist sau om decent (acestea sunt, firește, propriile-i calificări) odată intrat în politica mare este apostrofat că s-a băgat în mocirlă, Klaus Iohannis spune: „Nu-mi făceam iluzii că despre mine nu se va spune același lucru. Dar continuam să cred că oamenii care știu că pot să schimbe ceva, trebuie să facă pasul în politică. Să se implice. (aceeași atitudine și imagine mesianică!). Cum să ai un mediu politic respectabil, dacă tocmai indivizii respectabili, profesioniștii, rămân în afara jocului"? (Of, Doamne, câtă modestie!). Îmi vine să spun și tocmai de aceea o și fac că am impresia că ceea ce visează, Iohannis le și crede realizate. (Probabil că, de ce nu, cel puțin 30% din ce spune că a făcut poate fi și adevărat. Mai mult, nu cred). Se apucă să vorbească, la un moment dat, pentru că așa cerea momentul, despre conceptul smart city. Din nefericire, ascultându-l îți dai deîndată seama că n-a înțeles nimic din acest concept. De altfel, în vara anului 2014 am participat la dezbaterea, chiar într-o aulă a Hotelului Continental din buricul Sibiului, proiectului smart city, proiect făcut de un bun specialist în domeniu, inginerul Stelian Gal, cu aplicabilitate la municipiul de pe malurile Cibinului. Ei bine, nu numai că primarul lucrului bine făcut a lipsit, dar primăria în toată grandoarea ei a fost autoarea tiflei pe nedrept dată unor asemenea eforturi cu adevărat generoase. În aceste situații să nu ne mai mirăm că circulația cu automobilul în Sibiu a devenit o aventură în ultimii ani și că dorința de a crea spații verzi este doar o lozincă, pentru aceasta fiind suficientă doar o privire fugară aruncată în spatele blocurilor, rămase la fel timp de douăzecișicinci de ani din care paisprezece păstoriți ca primar de Iohannis.

Președintele „joacă învârtita ardelenească"

Aflăm din programul domnului Iohannis că, „de Ziua Europei, PNL a propus românilor să trecem definitiv la ora Europei (care Europă?, că Europa are de la Greenwich până la Moscova vreo patru ore oficiale), să avem aceeași oră cu Germania, Franța, Italia, Spania sau chiar Ungaria. (Slugărnicie? și fața de cine că Londra, bună oară, are altă ora decât Parisul sau Berlinul și nu se încurcă nimeni de această diferență. Rusia are pe parcursul ei nu mai puțin de șapte ore oficiale și nu se împiedică în respectarea rigorilor venite de la Moscova). Crimeea a fost anexată de Rusia peste noapte și a trecut la ora Moscovei dând ceasul cu două ore înainte" [!!!] (necunoaștere sau manevrare?, nici nu știi cum să interpretezi. De la Nistru și până la Moscova nu a existat și nu există altă oră. Abia la verticala Volgogradului se mai adaugă o oră față de Moscova. De unde-a scos-o domnul Iohannis cu cele două ore dintre Sevastopol și Moscova?). Ce ne propune, de fapt, domnul președinte, să intervenim din nou în principiile de acțiune a legile obiective? Nu ne este suficientă periodica dereglare prin trecerea anulă la ora de vară? În toată campania sa președintele Iohannis a vorbit despre necesitatea unificării dreptei politice: „De declarat, au declarat foarte mulți că vor unificarea Dreptei, dar era prima dată când chiar se întrevedea o șansă reală pentru realizarea acestei unificări. Și atunci PNL a trebuit să joace - și a jucat – un rol determinant în acest proces". (Când vedem cum a realizat PNL această unificare nu-mi rămâne decât să mă întreb cu bună credință: cine se aseamănă se adună? Pentru că dacă priveam cine se afla în dreapta, în stânga și în spatele candidatului Dreptei, în afara «liberalului» și el vopsit, Ludovic Orban, toți ceilalți erau oamenii lui Blaga, foștii reprezentanți și activiști ai guvernării, de tristă amintire, băsistă). „Era nevoie..., mai spunea Iohannis, de un consens în jurul unor teme esențiale și pentru PNL și pentru PDL ca reprezentante ale aceleiași ideologii". (Care ideologie o fi vizând actualul președinte când partidul cu care s-a unit în UCL a trecut de la stânga europeană la dreapta populară într-o singură noapte?). Însuși domnul Iohannis spune că „Chestiunea denumirii partidului care să rezulte din fuziunea PNL-PDL a fost una extrem de sensibilă..." (Îl cred, nu neapărat pe el, care nu a avut, cum o confirma mai sus, o afinitate liberală, dar cei ce se revendicau de la liberalismul istoric se vedeau lipsiți deodată de propria istorie. Pe care, opinez eu, oricum au pierdut-o, actualul PNL nefiind decât o siglă, fără nicio corespondență în realitatea istorică). Ce comentează mai departe domnul Iohannis despre camelionismul politic rămâne, de facto și de drept, fără obiect. În partea a doua a programului electoral al actualului președinte, partea cu aspectele economice, este mult mai interesantă, chit că ea nu avea ce căuta în programul unui viitor președinte care-și propunea să intre în și să respecte chingile Constituției. „Resursele pot fi consumate complet într-o direcție unde poate că banii sunt bineveniți, se spune în program, numai că nu aduc nimic în plus și nu întăresc economia. Este posibil ca o parte din bani să meargă către securitatea națională, către învățământ, către sănătate... Dar pentru aceasta este nevoie de o relaxare fiscală, iar singura metodă de compensare este creșterea economică...".

Stânga... dreapta... tot așa, s-o jucăm cum om putea!

Excepțional, nu-i așa? Dar măsurile propuse în programul de țară nu diferă lozincard de ale PSD. Numai că, în ce mă privește, apreciez că din cei 25 de ani numai guvernele de stânga au condus la o creștere economică. Din nefericire însă stânga a guvernat în România doar 8-10 ani din această perioadă). României îi lipsește acum un program consensual și transguvernamental de țară. Însuși prezidențiabilul Iohannis recunoaște că despre consensul politic el s-a manifestat o singură dată și a vizat intrarea în NATO și UE: „dacă s-a vrut atunci, s-a putut....", stă scris în programul politic al lui Iohannis. „România poate fi o țară puternică dacă vom avea mii de oameni de afaceri puternici" mai spune el dar, în afara Comisiei Postolache și a consensului de la Snagov, întreb eu, a mai fost ceva? Poziția României față de tragedia din Iugoslavia s-a făcut fără consens... și la putere se afla tot autoproclamată Dreapă, prin Convenția Democratică. Mai stă scris în programul lui Iohannis că „Știam că noi, politicienii, trebuie să-i sprijinim pe oamenii de afaceri pentru a avea o economie puternică. Și noi [PNL] și cei din PDL știam că altă cale nu există". (Dar cum fac asta oamenii politici când azi nu poți pune degetul pe ceva fără să riști să facă să explodeze o afacere necurată. Care este fundamentul acumulării?! În România de azi capitalismul se confundă până la identifuicare, transpartinic și transguvernamenta cu mafia, ridicat la rang de principiu în ultimii zece ani de). Dar, să nu uităm de concepția mesianică a lui Iohannis și să-l mai ascultăm într-o replică: „Multă vreme am crezut că votul cu care am fost ales prima dată primar al Sibiului a fost cea mai neașteptată dovadă pe care am primit-o că ceilalți au nevoie de implicarea mea. La 14 ani distanță, am trăit același sentiment... de data aceasta în familia liberală". Mai zi ceva!!! Și continuă: „...Congresul PNL din 27-28 iunie 2014 a însemnat un moment esențial pentru istoria partidului... pentru democrația românească. El a sfințit unificarea Dreptei autohtone și aderarea la PPE", adică, liberalism vs. Aderare la PPE?, ce să înțelegem. Pentru că, vezi dumneata, „noul partid liberal este un partid de proporții și adversarii noștri se tem". Dar de ce trebuie să vorbim despre inamici și nu de adversari politici, de ce despre lupte și nu despre confruntări de idei, de ce despre frică și nu despre alternative?

VICTOR VERNESCU

(continuare în numărul viitor)

Reluare din «Reflector argeșean» nr. 295 din 16 ianuarie - 3 februarie 2015

DURERILE „FACERII“ CAPITALISMULUI ROMÂNESC

Motto: Capitalismul este un sistem economic care se distinge prin proprietatea privată asupra factorilor de producţie, precum şi prin urmărirea profitului, în general pe o piaţă competitivă.

Scurt istoric al Capitalismului Românesc de la Burebista până la Iohannis

Noţiunea de capitalism este o teorie economică care are la bază “acumulare de capital”. Fiecare om, în cadrul existenţei sale, urmăreşte şi are ca ţel această acumulare de capital, iar pentru ea, s-au făcut războaie, s-au făcut înşelătorii, au apărut instituţii pro şi contra. Capitalul a apărut încă din comuna primitivă când “puterea fizică” stătea la baza acestei acumulări care se făcea prin orice mijloace, după principiul modern “scopul scuză mijloacele”. Şi într-adevăr, capitalul a apărut chiar în interiorul comunei primitive, în interiorul familiei primitive în care s-a început lupta dintre fraţi şi dintre rudele apropiate, pentru ca cel puternic să conducă şi implicit, să beneficieze de ceva mai mult decât ceilalţi. Acumularea de capital reprezentată de bunuri a început încă din timpul comunei primitive şi s-a dezvoltat atunci când “puternicii din comuna primitivă” au devenit ei stăpâni ai celorlalţi membrii din comunitate. În esenţă, a apărut orânduirea sclavagistă, care “s-a modernizat” în orânduirea feudală când acumulările de capital din comuna primitivă ajunse în faza superioară în sclavagism datorită creşterii numărului populaţiei, a necesitat o altă abordare a sclavagismului. Sclavii au fost eliberaţi în feudalism dar nu în totalitate, pentru că din rândul lor, s-au născut cei puternici “şefii” de care noua societate feudală avea nevoie pentru a supune mulţimea. În interiorul feudalismului a apărut “burghezia”, din rândul cetăţenilor a căror inteligenţă se ridica peste medie şi cu precădere apariţia meseriaşilor, a meseriilor şi a breslelor. În acest context, s-a dezvoltat antagonismul dintre cei puţini dar bogaţi şi micii burghezi îmbogăţiţi în cursul vieţii care aveau aspiraţia de a ajunge şi ei în vârful acumulării de capital. În acest context, frământările sociale în perioada 1800-1848 a generat marea Revoluţie din 1848 cu efecte chiar benefice pentru principatele române. Datorită acestor mişcări, pe toate planurile a fost posibil actul de la 1859 al unirii celor două principate. Sigur că pentru realizarea acestui scop era nevoie de forţă şi putere. Cea care avea această veleitate era armata care în acea perioadă suferise importante modificări ca urmare a “Regulamentului organic” impus de Rusia celor două principate. Prin forurile legislative numite “divanul ad-hoc”, armata l-a impus domn pe col. Alexandru Ioan Cuza. Trebuie precizat faptul că armata dintotdeauna a avut în majoritatea perioadelor istorice un rol hotărâtor în schimbările intervenite în societate. Este posibil ca aceste schimbări să se fi făcut datorită faptului că în interiorul armatei erau elemente intelectuale de prim rang care se ridicau deasupra majorităţii populaţiei civile. Armata acumula tot ceea ce este bun, în principal prin scoaterea la suprafaţă a descoperirilor ştiinţifice absolut necesare pentru competitivitatea forţei militare în vederea înfrângerii duşmanilor externi, cu precădere. Pentru aşa-zişii duşmani interni, statele au înfiinţat Poliţia şi Jandarmeria. Toate aceste instituţii, începând cu instituţia Parlamentului, apoi cu instituţia Guvernului, au avut o contribuţie esenţială la dezvoltarea capitalismului care în final a generat contradicţii esenţiale economice rezolvate prin conflicte militare. După destituirea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, burghezia “luminată” românească, după adânci frământări, a reuşit împotriva mişcărilor conservatoare, de păstrare a resturilor feudaliste, să-l aducă domn pe Carol I din Dinastia germană a Hohenzollerilor. Aceasta, a domnit aproape ca Ştefan cel Mare, timp de 47 ani şi este considerat în istoria universală ca cel care a contribuit la “înfiinţarea modernizării statului român modern”. Carol I a pus bazele capitalismului modern prin înfiinţarea primei bănci de acumulare a capitalului mic reprezentată de Casa de Economii şi Consemnaţiuni. Spunem acest lucru, pentru că, “capitalismul fără acumulare”, nu este capital şi nici societatea nu este capitalistă. Apariţia marii frământări populare materializată prin Revoluţia rusă din octombrie 1917, a constituit nu numai o luptă pentru supremaţia capitalului, ci mai cu seamă, lupta dintre capitaliştii care au acumulat din ce în ce mai mult sărăcind pe cei mulţi şi masa mare de oameni mediocrii, fără carte dar care îşi vindeau forţa de muncă aproape pe nimic, iar drept urmare, din diferenţa dintre cele două entităţi a apărut plus-valoarea. Aceasta a fost descoperită prima dată încă din sec. XVIII de Marx şi Engels. În România, acumularea de capital, în detrimentul mulţimii, a generat marea confruntare dintre “mulţimea ţăranilor români” şi puţinii capitalişti care au acumulat de multe ori nu cinstit, ci prin forţă, minciună şi delaţiune. Spunem acest lucru, pentru că în ţările civilizate, acumularea s-a făcut în sute de ani, iar în România, în doar zeci de ani.

Lovitura mortală dată capitalului. O fi bine? Sau o fi rău?

Prima lovitură a fost dată prin apariţia aşa-zisei societăţi sovietice din Rusia, prin Revoluţia din 1917, când bolşevicii (cei mulţi) au pus mâna pe putere în detrimentul “menşevicilor” (cei puţini). Atunci, Europa şi lumea s-a împărţit aşa cum spunea poetul Eminescu în sec. XVIII “în mizeri şi bogaţi”. Timp de 60 de ani, a fost o luptă puternică dintre săraci şi bogaţi, a fost o luptă pentru acumularea de bogăţii la care statele foarte dezvoltate Europene au folosit întregul arsenal militar şi economic prin instituţiile create. Începutul sec. XX a dus la apariţia marii pueri economice devenite imperialistă, pe numele său – SUA. Aceasta avea să conducă destinele capitalului mondial, a acumulării acestuia nemaintâlnită până în prezent. Sigur este faptul că în literatura românească a sec. XVIII era cunoscută lucrarea “Hagi Tudose”. Numai că, acesta era un personaj mioritic românesc, care avea la bază micile acumulări şi nu nenoricirea secolului XX când au apărut forme groaznice ale capitalismului occidental, manifestate prin ocupări de teritorii sau “ocupări de teritorii prin trafic de influenţă”, prin mituirea unor politicieni sau a unor conducători chiar militari pentru ca ţara lor să nu dispună de forţe de apărare împotriva invadatorilor manifestate sub foarte multe forme: invadarea prin capital fără restricţie, precum şi prin alte forme. În România, lovitura dată capitalului românesc a fost dată prin naţionalizarea din 11 iunie 1948, continuată apoi de “mininaţionalizare” a proprietăţii gospodăriei ţărăneşti care constituia peste 80% din proprietate. Capitalul nu a mai devenit un scop în sine, statul fiind cel care “acumula” în numele tuturor cetăţenilor, pentru ca apoi să dea atât cât considera că are putere. Sigur că spiritul de frondă al unor cetăţeni a generat rezistenţă, drept pentru care o parte dintre ei au fugit în patria capitalului. 40 de ani capitalul românesc a fost în mâna statului, iar drept urmare, au apărut fabrici, uzine, baraje, blocuri de locuit, iar oraşele s-au dezvoltat nemaiântâlnit. Mişcările economice ale societăţii capitaliste au generat împingerea politicului pentru cucerirea spaţiului absolut necesar dezvoltării acestui capital, cu precădere în Europa. Continent sărăcit de materii prime, a căutat forme de dominare în primul rând economică, drept urmare a căzut cortina de fier, iar expansiunea marilor puteri Europene spre ţările din est între care şi România, a cuprins şi ţara noastră. Încă din 1989 când populaţia majoritară s-a săturat de bine datorită unei perioade conjuncturale de lipsuri, ca urmare a plăţilor datoriei externe, tot prostul a crezut că va ajunge un mare capitalist, iar 22 milioane de români vor trăi „ca regii”.

DUMITRU CÂRCENI

Reluare din «Reflector argeşean» nr. 295 din 16 ianuarie - 3 februarie 2015

Bizarerii anticonstituţionale

JUSTIŢIA MAI FACE ŞI FAPTE BUNE

DNA greşeşte ca poliţia secretă a lui Stalin în "Cazul Rarinca"

Se tot vorbeşte, în ultima vreme, despre existenţa pe statele de plată ale Camerei Deputaţilor a unui personaj care primeşte între 5.000 şi 6.000 de lei (lei din aceştia din care un muncitor calificat, sau un profesor debutant, ori un medic stagiar abia dacă primesc 1.500 sau 2.000 de unităţi). Foarte bine, veţi spune, omul sau „oama" în cauză poate primi şi 6.000 de lei dacă această sumă acoperă munca prestată, dreptul la muncă şi protecţia socială a muncii, inclusiv asigurarea unui salariu fiind neîngrădite, conform articolului 41 al Constituţiei României, ed. 2003. Nu ştiu dacă tot foarte bine veţi spune când veţi auzi că persoana de care vorbeam mai sus este încadrată pe post de purtător de cuvânt, dar de aproape trei ani nu mai dă pe la locul de muncă decât pentru aşi ridica salariul. Dacă vine şi pentru această „obositoare" acţiune şi nu cumva i se transmite direct în card, deoarece nimeni din Parlament nu poate preciza când a văzut-o pentru ultima oară prin acel sediu impunător. Luaţi la întrebări, om cu om, domnii deputaţi dau din colţ în colţ şi, „exigenţi", cum altfel, înfierează o asemenea practică, negăsind însă un vinovat.

Noi nu încercăm să găsim un vinovat, dar ne aruncăm într-o încercare de a găsi/afla unele cauze care au condus la această stranie situaţie. Persoana în cauză, aderentă probabil la un curent sau partid politic şi-a pierdut încrederea când majoritatea politică a Parlamentului şi-a schimbat culoarea. A fost înclocuită cu o altă persoană, „de încredere" pentru noua majoritate şi gata. Gata, gata, dar această înlocuire nu a fost însoţită de un act care să dovedească încheierea relaţiilor de muncă a primei persoane cu instituţia la care era încadrată, în speţa de faţă, Camera Deputaţilor. De ce aşa ceva? De frică. De frica acţionării în judecată. Se pare că angajatorul nu a găsit formula juridică la încheierea contractului de muncă, formulă care să-i permită desfacerea legală a contractului de muncă. Nefiind o asemenea clauză, încheierea unilaterală a contractului îl face bun de plată pe cel care a pornit demersul. Ei bine, în această situaţie, frica poate fi numită, foarte bine, şi incompetenţă. Incompetenţă juridică la un organ menit să facă legi. Să fie asta şi cauza puzderiei de legi neclare, ciunte sau dea dreptul aberante care guvernează societatea noastră?! Probabil că da. Pentru că numai aşa se poate explica transformarea, în aceşti ultimi zece ani, a ţării noastre într-o republică a procurorilor, pentru că numai aşa se poate explica fracturarea principiului separaţiei puterilor în stat, pentru că numai aşa se poate explica lezarea brutală şi neconstituţională a drepturilor şi a libertăţilor cetăenilor. Asistăm, de cinci-şase ani încoace la o întoarcere în timp şi revenirea la practicilor anilor '50, obsedantul deceniu al secolului XX. Dar parcă practicile de acum ale serviciilor speciale şi ale procurorilor sunt chiar mai brutale, mai puţin perfide, deşi un regim democratic nu ar trebui să le dea siguranţa că, oricât de mult ar încălca Constituţia, nu li se poate întâmpla nimic. Să ne explicăm. La art.16 (1) din Constituţie scrie clar şi fără conotaţii că: „Cetăţenii sunt egali în faţa legii şi a autorităţilor publice, fără privilegii şi fără discriminări", iar la alin.(2) se spune, ca un postulat: „Nimeni nu este mai presus de lege". Este oare şi în realitate aşa? Doar două exemple luate, parcă, la indigou: acuzaţiile de şantaj aduse la Constanţa lui Florică Anghel, iar la Galaţi, Marianei Rarinca. Şi într-un caz şi în celălalt cel şantajat se declară un reprezentant al „înaltei societăţi" de azi a României: la Constanţa – fratele preşedintelui în exerciţiu al ţării, la Galaţi – preşedinta Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. (Urmaşă, cum ar veni, a regentului Sărăţeanu! Vai, cât a putut decădea România în mai puţin de un secol!...). Numai că, şi într-un caz şi în celălalt, cei acuzaţi de şantaj nu fac altceva decât să-şi ceară înapoi nişte lei cu care, fără a greşi putem spune, au fost excrocaţi la Constanţa de Mircea Băsescu, la Galaţi de Livia Stanciu. Tot Constituţia mai spune că în România, 22(2) „Nimeni nu poate fi supus torturii şi nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant". Iar, dacă este să ne luăm după cele declarate de doamna Elena Udrea, condiţiile din arestul preventiv sunt nu numai degradante, dar şi inumane, ceea ce explică şi toate procesele în speţă câştigate, împotriva României, la CEDO pentru care tot noi, naivul şi prea pasivul om de pe zebră plătim oalele sparte... şi, deşi art 23(5) spune că „... arestarea preventivă ... nu poate depăşi [cumulat] 180 de zile", iată că în cele două exemple luate în discuţie, şi doamna Rarinca de la Galaţi, şi Forin Anghel de la Constanţa au depăşit această durată, fără ca cineva din arcul justiţiar să păţească ceva. Ba chiar mai mult, deşi propcurorii, în special cei de la DNA, ţipă ca din gură de şarpe că nimeni nu are voie să comenteze actele şi soluţiile justiţiei, iată că în cazul Rarinca – Stanciu, însăşi şefa DNA comentează soluţia de achitare a primeia şi chiar au început să caute soluţii de sancţionare a judecătorilor care au „îndrăznit" să dea o hotărâre care este în contrast cu modul de gândire şi de acţiune al DNA. Păi, cum rămâne cu 29(1) „Libertatea gândirii şi a opiniilor... nu pot fi îngrădite sub nici o formă. ..."? Sau numai domniile lor, procurorii, au dreptul la opinii? Păi cum rămâne cu „Nimeni nu este mai presus de lege"?

Doamna Kövesi aplică măsuri ca în perioada anilor 1948-1950

Şi mai aflăm că cererea în anulare făcută de doamna Kövesi (preşedinta DNA) va fi judecată de o judecătoare care a ţinut ilegal în detenţie (preventivă, cum altfel) pe acuzata Mariana Rarinca. Nu cumva abia aici este clar un conflict de interese? Să nu ne mirăm că, în aceste condiţii, chiar şi cei doi judecători care au considerat ca netemeinică arestarea şi cererea de condamnare a doamnei Rarinca să suporte răzbunarea neîngrădită a mafiei ce s-a cuibărit la conducerea celei de a treia puteri în stat. Pentru că, în concepţia acestei mafii: „23(1) Libertatea individuală şi siguranţa persoanei sunt inviolabile" este o aberaţie constituţională bună de luat în seamă de Puterea legislativă, de Puterea executivă şi de toţi cetăţenii ţării, cu excepţi lor, a reprezentanţilor bolnavi de boala puterii din puterea judecătorească. În concepţia lor, acestor satrapi anticonstituţionali, aberaţie constituţională este şi „23(11) „Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti de condamnare, persoana este considerată nevinovată". Dovada că noi avem dreptate este chiar discursul aberant al acelui judecător (sau procuror cine mai ştie), membru al Consiliului Superior al Magistraturii, Vasilică şi nu mai ştiu cum (Dănileş mi se pare), care ne lămurea că „nu oricine este achitat de justiţie înseamnă că este nevinovat"!... Păi, în aceste condiţii, nu putem, continuând silogismul, să spunem că nu toţi cei condamnaţi de justiţie sunt vinovaţi? Câtă aberaţie! (şi dacă a două premisă a silogismului este adevărată, câtă criminalitate judstiţiară!). Şi nimeni în ţara asta nu ia poziţie! Nu cred că numai jocul politic a făcut ca gureşa copreşedintă a noului PNL şi omul „lucrului bine făcut" să se revolte cu mânie pe senatorul Tăriceanu şi ceilalţi cosemnatari ai scrisorii sale de protest împotriva unor practici profund aberante evidente în cazul Rarinca. În mod sigur, aceste manifestări de parte-pri au şi alte motivaţii, în primul rând frica, ceea ce ne spune că cei care n-au curajul opiniei au ceva de ascuns, „simt vreo muscă pe căciulă". Un om, orice om care se ştie nevinovat, care-şi ştie conştiinţa curată nu poate tolera orice nedreptate care i se produce unui semen de-al său. Numai un cuget încărcat cu lucruri necurate te închuide în carapacea tăcerii sau, mai rău, te face apărător al fărădelegii în speranţa că astfel îşi asigură diligenţele protecţiei. Geaba acum doamna Udrea se revoltă asupra modului tiranic în care se face justiţie la noi, geaba însuşi Băsescu, creatorul de facto al actualului sistem de heghemonie procurărească, critică sistemul. Atunci când nu-i privea pe ei, se pare că li se părea bun. Dar iată că, atunci când ajung să-i cunoască efectele, se revoltă. Dar, nu este oare prea târziu? Atunci când, prin voinţa lor, Adrian Năstase şi Dan Voiculescu (şi, în jurul lor, zeci de victime „colaterale" şi nevinovate) erau hărţuiţi şi loviţi fără drept de apărare, completele de judecată numite şi nu alese aleatoriu, nepermiţând sute şi sute de argumente şi de probe în apărare şi chiar respingând ilogic şi ilegic recuzări prin auto judecare nimeni nu băga de seamă că se încalcă un drept constituţional: 24(1) „Dreptul la apărare este garantat". Şi chiar mai mult şi mai revoltător este nesocotită o prevedere de profund democratism precu: 26(1) „Autorităţile publice respectă şi ocrotesc viaţa intimă, familială, privată". Cum poate justifica cineva, oricine din componenţa mafiei evidente de la vârful puterii judecătoreşti şi din structurile serviciilor speciale că nu încalcă această prevedere constituţională când în fiecare zi, la fiecare pas cetăţeanul se simte şi chiar este frustrat, nedreptăţit, lezat în interesele sale de proprietate, familiale, de protecţie socială, de acces la cultură, la ocrotire sanitară şi altele, şi altele?! Poate cineva să-mi explice mie, cetăţeanul de pe zebră, cum îmi sunt respectate drepturi precum: 28. „Secretul scrisorilor, al telegramelor, al altor trimiteri poştale, al convorbirilor telefonice şi al celorlalte mijloace legale de comunicare este inviolabil", când zilnic ni se dau prin media trascrieri ale unor convorbiri telefonice directe sau ambientale? Am ajuns să vorbim iarăşi numai pe alei de parcuri, printre şiroiri de robinete sau zgomote radiofonice sau să nu mai vorbim nimic între noi de teama de a nu fi ascultaţi. Mai rău ca în anii „ochiului şi timpanului" ochilor albaştrii din socetatea pe care pe nedrept o numim comunistă. Mai rău pentru că acum mijloacele de comunicare şi, pe cale de consecinţă, de ascultare şi de supraveghere sunt infinit mai dezvoltate şi mai discrete. Iar faptul că aşa numita justiţie de la noi operează cu două unităţi de măsură este un alt motiv de revoltă într-o ţară în care spiritul de dreptate şi de egalitate în drepturi ar fi real. Nu şi la noi, un popor care ne dovedim, revoltător de inofensiv, nişte moluşte cârtitoare. Avem dovezi de civism de la unii cetăţeni cu rezidenţa în străinătate, dar deloc din ţară unde parcă nu se revoltă nimeni (bine că nu sunt eu vizat), unde strada este calmă (fie la ei acolo). Unde sunt acele ONG-uri care au în obiectul lor de activitate apărarea drepturilor omului? Şi, cu această întrebare am atins, poate fără să vreau sau prin ricoşeu, un alt drept constituţional călcat cu brutalitate în picioare şi în care justiţia aceasta arogantă şi abuzivă nu-şi găseşte obiect de activitate. Este vorba de: 35(1) „Statul recunoaşte dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos şi echilibrat ecologic". Asistăm de ani buni la jaful ce se produce la avuţia naţională şi nimeni nu ia taurul de coarne. Singure eforturile organizaţiei „green speace" se dovedesc insuficiente, mai ales când se văd torpilate chiar de instituţiile statului. Statului nostru de drept. Acţiunile recente din Munţii Retezat unde reprezentanţi ai unui ONG de apărare a mediului au fost stâlciţi în bătaie de cei care, pentru îmbogăţire din certificate verzi, distrug o natură declarată rezervaţie naturală este şi edificator şi revoltător. Afacerile cu „producerea energiei electrice din surse regenerabile" este, iertaţi-mi expresia, o gogoaşă umflată mult peste măsura unei logici omeneşti şi de bună credinţă. Nu ştie nimeni dacă aceşti, aşa zişi investitori, „pompează" ceva în sistemul energetic, dar în mod cert ei încasează contravaloarea certificatelor verzi calculate funcţie de „puterea instalată" şi nu de cantitatea de energie valorificată prin sistemul energetic. Pentru aceste aspecte, brava noastră justiţie nu are ochi să vadă şi nici timp să acţioneze.

VICTOR VERNESCU

Nimeni mai presus de lege

REŢETA SĂNĂTĂŢII: SALATA DE FRUCTE RĂCOROASĂ

Ingrediente

5 mere; 3 portocale; 2 pere; 3 banane; 1 grapefruit; 1 cutie de ananas; 400 g frisca; zahar vanilat rom

Mod de preparare

Iniţial, fructele care au coajă se curăţă şi se scot sâmburii (unde este cazul). Apoi toate fructele se taie cubuleţe. Deasupra acestora se toarnă sucul de ananas şi se pune puţin rom şi zahărul vanilat. Se ornează cu frişcă din abudenţă, se rade ciocolata neagră şi se ornează şi cu felii de fructe rămase. Se ţin la frigider aproximativ 2 ore. Salata de fructe răcoroasă se serveşte rece.

REŢETĂ ROMÂNEASCĂ DIETETICĂ: LIMBĂ RASOL CU LEGUME

Ingrediente

1 kg limbă de vită fără şlung; 0,800 kg morcovi; 0,150 kg ceapă; 0,200 kg ţelină rădăcină; 0,200 kg pătrunjel rădăcină; 1,500 kg cartofi; 0,400 kg hrean; 0,05 l oţet; 0,05 kg pătrunjel verde; 0,03 kg sare.

Mod de preparare

Limba de vită se pune la fiert în apă rece cu sare, se îndepărtează spuma, se adaugă ceapă, morcovi, pătrunjel rădăcină, ţelină şi se fierb. Limba fiartă se scoate într-un vas cu apă rece, se curăţă de pieliţă, se taie felii (câte 2 bucăţi la o porţie) şi se menţin la cald în supa strecurată. Morcovii, pătrunjelul rădăcină şi ţelina se scot separat, se taie cuburi şi se ţin la cald în supa în care au fiert. Se prepară sos din hrean, oţet diluat şi sare. Se prezintă pe platou sau farfurie, însoţit de legume şi cartofi natur cu pătrunjel verde deasupra. Se serveşte cald, cu sos de hrean în sosieră.

SĂNĂTATEA

FRUCTELE ŞI BENEFICIILE LOR

Fructele... aceste mine de aur bogate în vitamine, minerale şi fibre atât de necesare pentru ca noi să fim energici, în formă şi sănătoşi, indiferent de vârstă! 5 fructe pe zi sunt suficiente pentru a ne echipa corpul cu nutrienţii de care corpul are nevoie pentru a se feri de radicalii liberi care ne dau târcoale. Efectele pozitive ale consumului zilnic de fructe sunt demonstrate de numeroase studii ştiinţifice relevante. Printre acestea putem enumera: reducerea riscului de boli de inimă, infarct şi atac cerebral, protecţia împotriva anumitor tipuri de cancer, prevenirea obezităţii şi a diabetului, normalizarea tensiunii arteriale şi scăderea riscului de boli renale şi afecţiuni osoase etc.

Recomandări

• Sunt surse de energie (din glucide), vitamine şi minerale

• Se recomandă consumul zilnic a 2-3 porţii (căni) de fructe; 1 porţie de fructe = 1 măr/1 portocală/1 nectarină/piersică/ 2 caise/3 prune/1 felie pepene verde/1 ciorchine mic de strugure/1 cană de cireşe sau căpşuni

• Consumaţi fructe proaspete de sezon care au preţ relativ scăzut şi o savoare deosebită

• Dacă alegeţi fructe conservate, sunt de preferat cele în apă sau suc de fructe, nu în sirop (cu zahăr adăugat)

• Consumaţi fructe proaspete la gustări (între mese) sau la desert

• Consumaţi de preferat fructele întregi deoarece conţin fibre alimentare, şi nu doar sucul fructelor

Ştiri uitate... ştiri necenzurate

CONSILIUL LOCAL DE LA MERIŞANI - ÎN PRAGUL REÎNNOIRII

Alegerile locale din 20 iunie 2004 au adus în fruntea localităţii Merişani pe primarul Dumitrescu Mihail, un om care deşi „propulsat" de un mic partid a demonstrat personal că nu partidul poate propulsa un om, ci omul poate propulsa un partid. Primarul Dumitrescu de la Merişani este un om sincer şi cu experienţă în conducere, ajungând în fruntea urbei prin capacitatea intelectuală a lui, dar şi datorită nemulţumirii cetăţenilor pentru prestaţia fostului primar Grigorescu, care şi-a nemulţumit cetăţenii prin stilul său defectuos de conducere. Dumitrescu tace şi face. Este sigur pe el şi va putea să „domoloească" în primul rând gâlceava unor consilieri care au făcut rău atât comunităţii cât şi conducerii primăriei. Prin stilul său de conducător, Dumitrescu ştie ce face şi are experienţă de conducător. Într-o discuţie avută la primărie, după ce a fost „uns" în funcţia de primar, îşi deapănă gândurile pentru transpunerea în viaţă a unor măsuri, printre care: aducţiunea cu gaze de la fosta brutărie în care să cuprindă dispensarul, Şcoala Generală Merişani, Primăria şi poate chiar mai mult. Aceasta se poate realiza atât prin contribuţia cetăţenilor, cât şi prin contribuţia unor societăţi comerciale. Dumitrescu îşi propune foarte multe, inclusiv întocmirea de proiecte pentru obţinerea de fonduri PHARE pentru ca această comună să devină o localitate turistică. Consiliul Local este format din: Dumitrescu Mihail – primar; Pleşa Marin – viceprimar; Cristache Ion – consilier; Călin Ion – consilier; Şerban Vasile – consilier; Alexe Gheorghe – consilier; Fliereci Nicolea – consilier; Răduţ Gheorghe – consilier; Ionescu Luigi – consilier; Buliga Marina – consilier; Vasilescu Viorel – consilier; Sima Dumitru – consilier; Tache Adrian – consilier; Dina Gheorghe – consilier. Primarul Dumitrescu are convingerea că acest Consiliu Local va da dovadă de maturitate şi prin măsurile adoptate comuna Merişani va putea şi ea să intre cu demnitate în UE. ***(D. Boţilă)***

UMOR LA REFLECTOR

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

Noua formulă de cerere în căsătorie! Am rate, vrei să le împarţi cu mine?

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

La un interviu:

- Şi acum, dacă aveţi cumva vreo întrebare despre firma noastră...

- Păi... m-ar interesa să ştiu cam câţi oameni lucrează în firma dumneavoastră.

- În general, cam un sfert...

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

La examen un student ia un bilet - nu ştie. Ia altul - iarăşi nu ştie. Al treilea - de asemenea... Şi aşa al patrulea, al cincilea... Profesorul îl opreşte şi îi dă nota "5". Ceilalţi studenţi se revoltă:

- Pentru ce?

- Cum pentru ce? După cum caută, înseamnă că ştie ceva...

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

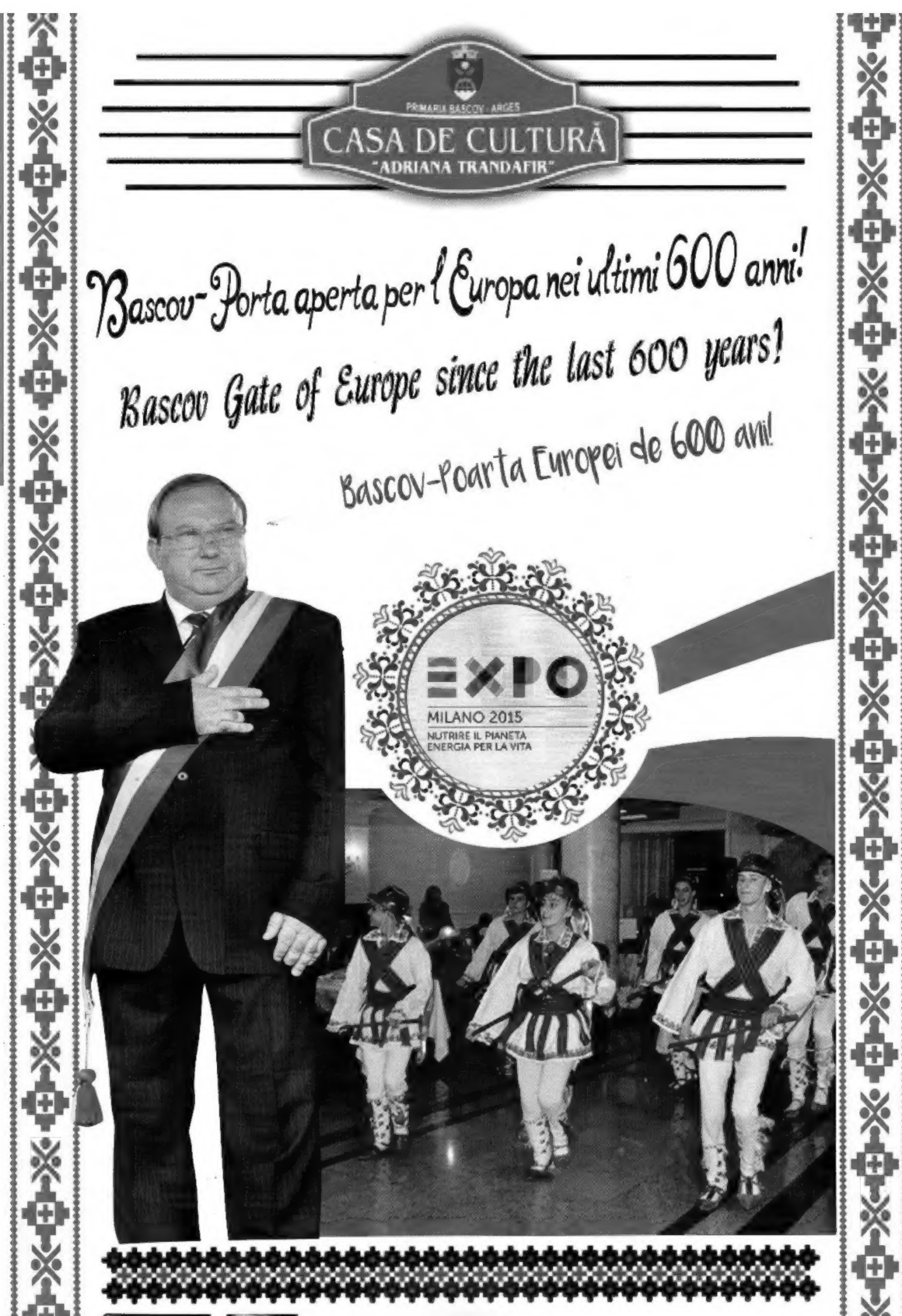
Marius Tucă rămâne şomer. Apoi îl părăseşte şi nevasta. În final proprietarul îl aruncă în stradă. Fără nicio speranţă, Tucă hotărăşte să se sinucidă. Se urcă el cumva pe sediul televiziunii şi se aruncă. În cădere, numără etajele: 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 8, 7,8, 7...

- Băga-mi-aaaş picioarele-n ele de bretele!

ETERNITATEA BASCOVENILOR LA 600 DE ANI DE ATESTARE

Vizitaţi Bascovul Frumos!

De aproape 600 de ani, din 19 iunie 1421, comuna Bascov e pe drumul care leagă prezentul şi viitorul cu trecutul îndepărtat. Puţini sunt aceia care să nu fi auzit despre Mănăstirea Argeşului sau despre unul dintre cele mai frumoase drumuri din lume, Transfăgărăşanul. Comuna Bascov ne conduce spre toate acestea şi spre alte obiective care ne fac cunoscuţi în lume. Prin Bascov treci şi ca să mergi la Cetatea Poienari a domnitorului Vlad Ţepeş, devenit celebru ca Vlad Dracul, graţie scriitorului Bram Stocker. Este considerată "una dintre porţile care deschid calea către Comunitatea Europeană", adică aici are loc mai toată circulaţia rutieră spre şi dinspre Vestul Europei. Se află la Nord de oraşul Piteşti, pe malul drept al Argeşului. Are 8 sate şi 6 cătune, cu 13 000 locuitori. Este amplasată într-o zonă de câmpie şi deal, are lacuri de acumulare şi hidrocentrale, are aspect de deltă şi rezervaţii ornitologice. Denumirea de Bascov vine de la numele râului pe care este aşezată localitatea şi de la numele boierului Baţcov căruia i-ar fi aparţinut locul(n.r. "al lui Boţco"). Localitatea este înfloritoare, economic vorbind. Aici au loc activităţi diverse, în special în industrie şi agricultură. Există o infrastructură bogată şi bine organizată din toate punctele de vedere. A fost desemnată cea mai bine urbanizată şi sistematizată comună din ţară, pentru numărul mare de locuinţe construite într-un timp foarte scurt(2006-2008). Tot aici se află o bază internaţională de caiac-canoe unde se antrenează cei mai buni sportivi din ţară. în perioada 11-17 septembrie, Baza Nautică va găzdui Campionatul European de Caiac Canoe.

Com Divers Auto Ro

Aici îşi au sediul şi unii dintre cei mai cunoscuţi transportatori la nivel internaţional - Com Divers Auto Ro, înfiinţată în anul 1994. Compania deţine 290 de autocamioane proprii, de ultimă generaţie, care sunt dedicate transportului internaţional de mărfuri, respectă normele de poluare Euro 6 şi Euro 5 şi sunt dotate integral cu sisteme GPS, Licenţe de Transport Comunitar şi Asigurări CMR pentru marfă transportată. Corn Divers Auto Ro deţine un service propriu pentru autocamioane şi are în componenţă o divizie specială pentru activităţi de logisitcă şi intermedieri transport. În anii 2010, dar şi în 2014, a fost desemnată cea mai bună companie de transport a anului din România, iar în anul 2012, a obţinut la nivel european, în cadrul aceluiaşi concurs, locul 4 pentru cea mai bună firmă de transport marfa din Europa. Comuna este înfrăţită cu localitatea Moimaco din Udine-Italia, Casetas-Spania, Caspician-Bulgaria şi Celico-Italia.

Activitate culturală

Până acum trei ani, activitatea culturală era o chestiune sporadică. În 2013, primarul comunei, Gheorghe Stancu, a inaugurat noua casă de cultură, cu peste 300 de locuri; una dintre cele mai scumpe şi mai modeme din ţară. Aşezământul poartă numele unei cunoscute actriţe care a crescut şi a învăţat în Bascov: Adriana Trandafir. Tot aici se află o bibliotecă cu peste 11 000 volume. Actualul director al casei de cultură, Lorena Toma, este aceea care a revitalizat activitatea culturală din localitate. în acest moment, activitatea culturală înseamnă: Taraful „Doina Bascovului", înfiinţat în 2013, face parte din ansamblul folcloric omonim care cuprinde 13 instrumentişti profesionişti, 9 solişti vocali şi 34 dansatori, printre care şi căluşari. Mai este un grup vocal bărbătesc, Rapsozii Bascovului, Corala Fantasia şi Trupa de teatru"Buratino". Artiştii au peste 25 spectacole în doar 18 luni şi foarte multe premii.

Obiective istorice şi de cult

Biserica de lemn Bascov, ridicată către mijlocul veacului al XVIII-lea (1727-1753), considerată o nestemată culturală şi arhitectonică; Biserica de lemn Glâmbocu a fost ridicată în 1808, din stejar şi este de o frumuseţe uimitoare, prin simplitatea ei.

COL. GHEORGHE GH. BÂRSAN, NE-A PĂRĂSIT PENTRU ETERNITATE

Cu adâncă durere, Asociaţia Cadrelor Militare în Rezervă şi în Retragere din Armele Transmisiuni, Informatică şi Război Electronic, aduce la cunoştinţa tutror celor care au lucrat cu el sau celor care l-au cunoscut, stingerea din viață a colegului nostru col. Ggeorghe Gh. Bârsan, cu aceeaşi discreție cu care a trăit o viață întreagă, viață pusă în slujba poporului român, activând 43 de ani în rândurile Armatei române. Născut la 24 iulie 1934, la Bucureşti, din părinți ardeleni, a urmat cursul primar la Şcoala 45, iar studiile liceale la Liceul Ioan Neculce, ambele în Municipiul Bucureşti. După absolvirea liceului a susținut examenul de admitere în Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu", urmând cursurile Facultății de agronomie timp de doi ani. Dorința de a fi ofițer a fost, însă, mai puternică, astfel încât a renunțat la facultate şi a susținut examenul de admitere în Şcoala Militară de Ofițeri Activi în arma Transmisiuni, în anul 1954. În anul 1957, după absolvirea cursurilor cu examen de stat, a fost avansat la gradul de locotenet şi numit comandant de pluton la Regimentul 85 Transmisiuni din cadrul Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului. În acelaşi regiment a fost avansat în grad şi i s-a încredințat funcția de comandant de companie. În anul 1964 a fost solicitat la Baza de reparații mijloace radiotehnice de la Pipera. A lucrat în această unitate timp de optsprezece ani. În 1982, având gradul de locotenent colonel, a fost transferat la Secția 1 Control Financiar Intern. La 02 februarie 1990 a solicitat trecerea în rezervă, cu gradul de colonel. De la intrarea la pensie nu a încetat să țină legătura cu foştii colegi de carieră, înscriindu-se în Asociația Cadrelor Militare în Rezervă şi în Retragere din Armele Transmisiuni, Informatică şi Război Electronic. Consiliul Director al A.C.M.R.R.A.T.I.R.E. exprimă sincere condoleanțe familiei îndoliate şi va păstra continuu în amintire memoria colegului nostru dispărut. Dumnezeu să-l aibă în paza sa eternă!

PREŞEDINTE - GRL. MR. RTR. ING IONEL DUMITRESCU

REDACȚIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Piteşti, Argeş
(în localul cooperației)
Relații la:
- *Mobil: 0741-335962; 0760-035933*
- *Tel: 0348-401072*
- *Fax: 0348/401938*
- *Email: reflector_argesean@yahoo.com*

COMUNICAT DE PRESĂ

Față de anul 1992 - populația cu domiciliul în județului Argeş în vârsta de până la 24 ani - în scădere cu 41,93%. În ultimii 23 de ani, populația cu domiciliul în județul Argeş a înregistrat o scădere cu 4,65%, ajungând la 649.014 persoane la 1 ianuarie 2015, față de 680.670 persoane în anul 1992. Fluctuații foarte mari apar însă atunci când evoluția populației cu domiciliul în județul Argeş este analizată pe grupe de vârstă. Astfel, numărul persoanelor cu vârsta de până la 24 de ani a scăzut în intervalul 1992–2015 cu 41.93%, în timp ce numărul persoanelor cu vârste cuprinse între 25 şi 65 de ani a crescut cu 15,80%, iar cel al persoanelor cu vârste de 65 de ani şi peste a înregistrat o creştere cu 44,64%. Scăderea de 4,65% este inferioară celei înregistrate la nivelul Regiunii Sud Muntenia (-8,23%), dar depăşeşte media națională (-3,74%).

DIRECȚIA JUDEȚEANĂ DE STATISTICĂ ARGEŞ

COMUNICAT DE PRESĂ

Camera Deputaților a adoptat miercuri, 3 iunie 2015, la inițiativa şi cu sprijinul Grupului Parlamentar al PSD, proiectul de Lege pentru modificarea şi completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Actul normativ respectiv reprezintă un act de reparație socială față de o însemnată parte a vârstnicilor din țara noastră, nedreptățiți de Guvernul Boc. Proiectul adoptat prevede reducerea vârstei standard de pensionare şi pentru persoanele care au desfăşurat activități încadrate în grupa I de muncă pe o perioadă mai mică de 6 ani, situație în care se găsesc şi numeroşi pensionari din județul Argeş. De asemenea, se reglementează ca perioade de vechime în muncă şi realizate până la data de 1 aprilie 2001 în grupa I de muncă, în condiții speciale şi în alte condiții de muncă, mai mici de 2 ani să constituie stagiu de cotizare în condiții deosebite, în vederea reducerii vârstelor standard de pensionare. Noua lege, susținută de social-democrați, vine ca un gest de omenie şi respect față de vârstnicii României, care şi-au făcut datoria față de societate, muncind o viață întreagă.

CABINET DEPUTAT SIMONA BUCURA OPRESCU

VALEA IAŞULUI ÎN HAINE DE SĂRBĂTOARE LA A 540-A ANIVERSARE

Primarul Nicolae Barbu a avut amabilitatea de a răspunde unor între-bări privind proximele eveni¬mente ce vor avea loc în comuna Valea Iaşului, după cum urmează:

Ce surprize pregătiţi valeieşenilor de Ziua Comunei?

— Anul acesta, sâmbătă 23 mai, de Sfântul Cuvios Mihail Mărturisitorul, locaţia de organizare a Zilei comunei Valea Iaşului va fi în apropierea Căminului Cultural Cerbureni, şi ca urmare a marcării importantei aniversări a 540 ani de la atestarea documentară a satului Cerbureni, aşezare care dă şi denumirea zonei. Mă număr printre cei care au avut marea şansă de a participa în 1975 la aniversarea unei cifre rotunde, respectiv 500 de ani de la prima atestare documentară a localităţii Cerbureni făcută printr-un hrisov domnesc dat de Basarab cel Bătrân. La următoarea cifră rotundă, peste zece ani, dacă suntem sănătoşi, suntem bucuroşi, indiferent că mai sunt... că nu mai sunt primar, să particip şi la cea de-a 550-cea aniversare. Este greu ca cineva să prindă astfel de evenimente dintr-o sută într-o sută de ani. Cu prilejul acestei sărbători vom face şi lansarea unui album cu imagini inedite din comuna Valea Iaşului care, într-un mod plăcut, vine să completeze tabloul zonei de nord a judeţului. Datele istorice, imaginile culese de la cetăţenii comunei, într-un fel anume, pun trecutul faţă în faţă cu prezentul.

Ce alte evenimente mai cuprinde programul festiv?

— Ideea de bază a fost întotdeauna aceea de promovare, în primul rând, a calităţilor, respectiv a valorilor, locale. Formaţia artistică „Mândruliţa" este una dintre brandurile cu care ne mândrim. în completarea programului artistic vor fi şi alte formaţii care, respectând principiul reciprocităţii, vor împlini rodul colaborării cu ceilalţi colegi primari din localităţile unde „Mândruliţa" a fost invitată să participe. Aceasta nu exclude şi participarea altor ansambluri de dansuri şi muzică populară. Un accent deosebit punem şi pe prezenţa fiilor satului, chiar dacă vin de la sute sau mii de kilometri distanţă, pe care, de fiecare dată, îi aşteptăm cu mare drag. Este adevărat, depărtarea de aceştia nu favorizează o relaţie permanentă.

Zilele acestea, pe 9 mai, s-au împlinit 70 de ani de la sfârşitul Celui De-al Doilea Război Mondial în Europa. Ştim cu toţii că în timpul Primului Război Mondial sau dat lupte crâncene ţi pe teritoriul comunei Valea Iaşului... totuşi, privitor la această zi istorică, cum o receptaţi dumneavoastră, aleşii poporului?

Pe 9 mai 2015, avem de-a face cu comemorarea a 70 de ani de la terminarea Celui De-al Doilea Război Mondial ce reprezintă, în opinia mea, mai mult decât o aniversare. Având în vedere că ziua comunei se sărbătoreşte în apropierea acestei date, pe 23 mai 2015, vom profita de acest fapt pentru a oferi o serie de diplome şi de distincţii celor afectaţi direct, celor care mai păstrează o amintire legată de acele evenimente şi aici mă refer la văduvele de război şi la veterani. în comuna Valea Iaşului, în momentul de faţă, mai avem în viaţă o văduvă de război restul fiind văduve de veterani. Din păcate, nu mai este în viaţă niciun veteran. încercăm să aducem un omagiu deja la cele aduse. Vom comemora amintirea celor care s-au jertfit pe câmpul de luptă şi, cu voia supravieţuitorilor, îi vom prezenta cu ocazia zilei de sărbătoare a comunei. Practic, vom face un punct din ziua comunei, cu acest omagiu adus acelora care au murit pe front, celor care au venit acasă şi, ca urmare a unor răni căpătate în război au decedat, inclusiv acelora care au murit din cauze naturale, le vom aduce un omagiu solemn, în această zi istorică. De asemenea, pe 21 mai, de înălţarea Domnului, vor fi pomeniţi toţi eroii, acest pomelnic efectuându-se, an de an, prin rotaţie, la Bisericile din comună.

Dar să revenim la fiii satului... Câţi cetăţeni de onoare are comuna Valea Iaşului?

— în prezent, avem 25 cetăţeni de onoare. Primele şapte desemnări au fost făcute în anul 2007. La acel moment s-a considerat că numai respectivele persoane îndeplinesc condiţiile pentru dobândirea onorantei demnităţi. Pe parcursul anilor sau mai adăugat şi ceilalţi. Păstrăm o ştachetă ridicată cu aceşti cetăţeni de onoare pentru că nu vrem să banalizăm titlul. Cetăţenii de onoare au şi nişte avantaje, în sensul că ajungând la această demnitate sunt scutiţi de impozitul pe clădirea de domiciliu şi terenul aferent. Nu toţi cetăţeni de onoare posedă proprietăţi pe teritoriul comunei. Printre cei desemnaţi amintesc trei foşti primari şi patru foşti viceprimari. Pentru anul acesta nu este depusă nicio propunere pentru titlul de cetăţean de onoare al comunei. îi aşteptăm la sărbătoarea comunei pe toţi fiii satului, unii dintre ei, cu siguranţă, viitorii cetăţeni de onoare ai valeieşenilor.

ROXI URUC

VITRINA LITERARĂ

DOI POEŢI TALENTAŢI ŞI MODERNI

Nicolae Dan Fruntelată, "Poeme de scris pe ziduri" Editura Semne, 2012

Într-o vreme, poetul Nicolae Dan Fruntelată a fost redactor-şef al revistei „Luceafărul", rampa de debut a tinerilor poeţi talentaţi din regimul trecut şi câmpul de afirmare al celor care începuseră să-şi contureze un destin cultural. Urmase la conducerea acestei reviste prestigioase după Eugen Barbu şi Nicolae Dragoş - scriitori de prestigiu în acea perioadă. Deşi contestaţi ulterior de unii critici literari mai tineri, grăbiţi, pe alte motive decât cele estetice, de după 1989, care credeau că nu-şi pot găsi ei un loc bine situat în evoluţia literaturii române libere, decât dacă-i demolează pe înaintaşi, mai târziu s-a recunoscut că Eugen Barbu rămâne un mare prozator român şi un scenarist priceput, Nicolae Dragoş se menţine în topul poeţilor contemporani talentaţi şi perseverenţi, iar pe Nicolae Dan Fruntelată iată-l circulând cu succes pe piaţa literară cu volumul „Poeme de scris pe ziduri", bucurându-se de o largă apreciere din partea cititorilor. Mi-am procurat cartea mult mai târziu decât data apariţiei ei, de la librăria „Mihail Sadoveanu", cu prilejul lansării unui volum al academicianului Nicolae Dabija. Am parcurs-o într-o jumătate de noapte de insomnie, cu o mare curiozitate şi cu un prietenesc surâs, deoarece poetul practica un joc ingenios între ironic şi tragic, devenind, la rândul său, un revoltat împotriva evoluţiei sociale contemporane, nu prea fericită şi prosperă - după cum ni se promisese la început. Parcă nu-l mai identificam pe poetul romantic, modern şi patriot - de odinioară - care servise de model multor confraţi animaţi de aceleaşi sentimente. Abia de pe la jumătatea volumului l-am redescoperit sub tonul uşor ironic şi amar pe liricul de odinioară, dezamăgit acum de realităţile sociale la care participa, ca un scrib implicat, sărac şi nefericit. Nicolae Dan Fruntelată rămăsese un poet adevărat, cu un talent îndelung cultivat, dar cu o lumină palidă pe chip, nu însă ca un melancolic şi resemnat - cum ar fi fost tentaţi unii să creadă - ci ca un luptător implicat într-o altă realitate: „Ce ne facem noi, românii/ dacă vin americanii?/ Ce ne facem noi, zuluşii/ dacă se întorc iar ruşii?/ Tot cu sufletul în gât/ din urât în alt urât/ şi din lanţ din nou în lanţ/ umiliţi şi făr' un sfanţ?" (Blestemul românesc, p. 17). El scrie şi acum poezie socială, dar nu de laudă, ci de critică îndrăzneaţă, deoarece consideră că şi în prezent mai sunt multe de îndreptat: „Ce bine e să te scoli dimineaţa/ şi să ştii că nu te duci nicăieri,/ ce bine e să nu mănânci azi/ ştiind că poate ai mâncat ieri;/ ce bine e, Doamne, să fii român/ în ţara ta, servitor şi stăpân:/ stăpân pe vise, servitor cu viaţa" (Baladă de sinucigaş, p.39). Existenţa celor mulţi, plină de lipsuri şi încărcată de umilinţe, cu aspiraţii culturale neîmplinite, ca ale majorităţii artiştilor români, este reflectată uneori în culori cenuşi: „Mă uit în jur şi nu vă mai pricep/ copiii mei, fraţii mei, tovarăşi, prieteni/ domnilor, doamnelor, că domnişoare/ nu mai sunt/ ce mărimi are oare/ lumea în care trăim?" (Viaţa mea super, p.42) Acesta este Nicolae Dan Fruntelată de acum, un intelectual implicat, care a considerat că nu e cazul să se retragă în umbră, ca unii dintre cei de odinioară, ci, în calitatea sa de cetăţean liber, cu împlinirile şi lipsurile sale, îşi poate exprima părerea asupra unor racile recente, cu speranţa că vor fi îndreptate: „Se-nvârtea o roată-n capul meu/ şi-mi strivea amintirile şi-mi strivea vecia/ ce aş putea fi dacă n-aş mai fi/ dintr-un loc numit cândva România/ numit cândva ţara mea, un imens dormitor/ în care ne târâm în somn, nu visăm,/ nu alergăm, doar dorim şi iubim, ca nişte/ urşi hibernând etern" (De nicăiri, p. 59). Dincolo de toate acestea, poetul adevărat trece ca un stegar al cuvintelor sincere, prin avatariile unei societăţi contradictorii şi neliniştite. Te salut, prietene Nicolae Dan Fruntelată, dintre rafturile atât de primitoare ale librăriei „Mihail Sadoveanu", din centrul capitalei, unde am avut norocul să te reîntâlnesc!

Vali Niţu, „11 esenţe pentru T.", Editura Bibliotheca, Târgovişte, 2014

Unul dintre poeţii reprezentativă ai Societăţii Scriitorilor Târgovişteni, care îndeplineşte şi activitatea de vicepreşedinte al acestei prestigioase reuniuni de creatori, este domnul Vali Niţu, Doctor în Ştiinţe Economice şi autor a numeroase volume de versuri, între care amintim: „Trăgând înapoi o noapte" (2008), „Polen de gând albastru" (2009), „Pereţii cuvântului" (2011), „Sentiment de noiembrie" (2013) şi altele, tipărite la Editurile: Bibliotheca, Singur, Amanda, Tipo Moldova etc.

Recentul volum „11 esenţe pentru T.", apărut la Editura Bibliotheca, dovedeşte cu prisosinţă nivelul artistic la care a ajuns până în prezent acest autor sensibil, cu lecturi bogate şi un exerciţiu îndelungat al scrisului. De fapt, în cuvântul înainte, inspirat intitulat „Esenţele timpului", semnat de binecunoscutul critic literar Octavian Soviany, se afirmă: „Suflet elegiac şi meditativ, Vali Niţu construieşte, în cel mai recent dintre volumele sale de versuri, o poveste de dragoste pictată pe pânză de suflet... în universul său liric, toate experienţele stau sub semnul clipei, care e degustată cu o melancolică voluptate" (p. 5). Poetul soseşte cu lumina creaţiei sale să confirme încrederea criticului: „Niciodată sufletele nu se pot despărţi/ doar trupurile îşi îndeplinesc o misiune/ impusă de regulă/ singulară/ feminină şi profundă în acceptarea timpului/ semne legănate/ de limite/ pe braţele unei cuprinderi/ neuitate" (p. 10). Timpul şi iubirea, creaţia artistică şi împlinirea formează treptele înălţării sale spre zonele cele mai fierbinţi ale trăirilor umane: „Pe roua dimineţilor/ mi-am rezervat o oră de meditaţie/ am salvat aparenţele/ cu iubinîa dintr-o viaţă/ necuprinsă în clişeele formale" (p. 43). Remarcăm o pendulare graţioasă între elementele cotidiene - terestre şi cele idel-astrale: „Doar un scurt popas/ în desenul minţii/ mâinile din vreme au nevoie de zbor/ să urce spre fluturii albi" (p. 58). Alteori, amintirile se întrepătrund printre versurile poetului, ca arcul unui curcubeu între trecut şi prezent, printr-un îndemn ca fiecare clipă a iubirii ideale să fie trăită deplin şi proiectată într-un viitor statornic: „Între lumină şi cunoaştere/ alte începuturi/ dinspre înserări spre ceruri prispa vieţii/ înspre floarea de cais a memoriei/ şirul de culori cu întâlniri dorite/ neuitate într-o destinaţie" (p. 79). Acestea sunt cele câteva înţelesuri pe care le descifrez din cartea talentatului poet târgoviştean Vali Niţu - un om cu un suflet generos, cu o imaginaţie bogată, care reuşeşte să-şi transmită confraţilor cele mai nobile sentimente, în rochia de mireasă a poeziei. Îl felicit şi mă bucur să l-am cunoscut astfel, urându-i noi succese pe mai departe.

ION C. ŞTEFAN

DULCELE GRAI AL POEZIEI ROMANEŞTI

CINELE OVREIULUI

„Anecdotă pipărată"

Într-un an, cîndva-ntr-o vara
Nu ştiu unde, în ce sat,
Un ovrei mergînd cu marfă
Într-o curte a intrat.
Şi cum intră el pe poartă
Cu bagajul la spinare,
Hop, îi sare înainte
Un dulău urît şi mare.
„Ce să fac acum ? se-ntreabă
Bietul Iţic supărat.
Dacă strig să vie omul,
Pîn' să vie - m-a mîncat!
Dacă plec pe poartă iară,
Aş pleca eu bucuros,
Dar dulăul e în stare
Să m-apuce pe din dos...
Nici încolo, nici încoace,
Eu mai bine stau pe loc;
Şi-am să-l iau cu vorbă bună,
Chiar aşa să am noroc !".........

GEORGE TOPÎRCEANU

1907

Minciuna stă cu regele la masă...
Doar asta-i cam de multişor poveste:
De cînd sînt regi, de cînd minciună este,
Duc laolaltă cea mai bună casă.
O, sînt atîtea de făcut, vezi bine,
De-atîtea griji e-mpresurat un rege!
Atîtea-s de aflat!
-Şi, se-nţelege,
Scutarul lui nu poate fi oricine.
- Ce ţară fericită, maiestate !...
Se lăfăieşte gureşa Minciună.
Că numai Dumnezeu te-a pus - cunună
De-nţelepciune şi de bunătate -
Păstor acestui neam, ce sta să piară,
Ce nici nu s-ar mai şti c-a fost, sărmanul,
De nu-şi afla sub schiptrul tău limanul,
De nu-ţi sta-n mînă bulgăre de ceară.
....

A.VLAHUŢĂ

SERGENTUL

Pe drumul dc costişe cc duce la Vaslui
Venea un om, cu jale zicînd în gîndul lui:
„Mai lungă-mi pare calea acum la-ntors acasă...
Aş vrea sa zbor, şi rana din pulpă nu mă lasă!"
Şi bietul om, slab, palid, avînd sumanul rupt
Şi o cămeşă ruptă bucăţi pe dedesupt,
Păşea trăgînd piciorul încet, dar pe-a lui faţă
Zbura ca o lumină de glorie măreaţă,
Şi-n ochii lui de vultur adînci, vioi şi mari
Treceau lucioase umbre de eroi legendari.
Opinca-i era spartă, căciula desfundată,
Dar fruntea lui de raze părea încoronată.
....

V.ALECSANDRI

RAPORT - PRIVIND ACTIVITATEA CONSILIULUI DIRECTOR AL A.D.M.R.R.A.T.I.R.E. ÎN PERIOADA MAI 2014-MAI 2015

Marţi, 19 mai 2015, (ziua sfântului sfinţit mucenic Patrichie, episcopul Prusiei şi a sfântului cuvios Memnon), în sala de conferinţe a Muzeului Transmisiunilor Militare s-au desfăşurat lucrările Adunării Generale a Asociaţiei Cadrelor Militare în Rezervă şi în Retragere din Armele Transmisiuni, Informatică şi Război Electronic. În prezidiul adunării, alături de preşedintele Asociaţiei, dl. gen.mr.ing. (rz) Ionel Dumitrescu au luat loc domnii generali (rz) Anton Chişacu şi Ion Cerăceanu – foşti comandanţi ai Trupelor de Transmisiuni, domnul Petru Pană - fost secretar de stat al oficiului pentru probleme speciale al guvernului, adjutanţii şefi Gică Cuş şi Vasile Scurtu. Redăm, în continuare, Raportul Consiliului Director al Asociaţiei, pe perioada mai 2014-mai 2015.

Domnilor Subofiţeri, Maiştri Militari, Ofiţeri şi Generali,

În activitatea C.D. a stat, în permanenţă, apărarea drepturilor materiale şi spirituale ale membrilor Asociaţiei, obligaţie stipulată şi în Statutul Asociaţiei, la articolul 7. Prioritatea a constituit-o lupta pentru o **PENSIE DECENTĂ**, pe deplin meritată, pentru anii în care am slujit **ŢARA** în haină militară; este drept că în anii de care vorbim ţara nu a trebuit să fie apărată la frontierele stabilite la încheierea celui de al doilea război mondial...., dar mare parte din realizările pe plan intern, în eforturile de edificare a unei economii performante sunt rodul eforturilor de inteligenţă şi de muncă ale oştirii române din rândul căreia au făcut parte şi membrii Asociaţiei noastre. Amintesc aici de demersurile făcute de noi la fostul ministru Dobriţoiu pentru a-i preciza că este vinovatul principal pentru pierderea unor sume de bani de către o parte a pensionarilor militari la recalcularea pensiilor. Trebuie să amintesc şi faptul că ministrul Oprea a fost acela care, în condiţii destul de grele, a obţinut menţinerea **ORDINUL**-ui **MERITUL MILITAR** şi a numitorului 20 la fracţia de calculare a pensiilor militare; fără aceste două elemente pensiile militare ar fi scăzut drastic, la aproape jumătate sumei aflate în plată în prezent. Din păcate, Ordinul Meritul Militar, în noua prevedere a Legii Pensiilor Militare, nu se mai regăseşte... Trebuie să reamintim şi discriminarea la care am fost supuşi prin legile satanice boculeano-băsesciano-prezidenţiale de trecere în sectorul civil de pensii, la contributivitate şi alte motive pentru a justifica diminuarea pensiilor militare; acest lucru s-a făcut în total dezcord cu alinierea la legislaţia europeană şi la normele Tratatului Atlantic odată cu participarea noastră la NATO (chiar dacă armata a făcut efortul maxim, în trecut şi în prezent pentru participarea-integrarea NATO). Din păcate nu putem spune nici astăzi că eforturile sau realizările au dat satisfacţie; cu Raprtul nrumărul 17/30.08.2013 ne-am adresat ministrului Mircea Duşa şi am primit răspunsul A1244/02.10.2013 pe care „nu l-am înţeles". Dacă doriţi, vi-l citesc. Sub numărul 04/04.02.2014 ne-am adresat tot ministrului Mircea Duşa reluând şi cererile din primul raport şi arătând că nu „am înţeles" răspunsul primit la primul raport; cu numărul C-1409/03.04.2014 am primit un răspuns „la obiect". Vă citesc cele 7 rânduri ale răspunsului primit: „Vă mulţumim pentru propunerile dumneavoastră, pertinente şi la obiect, fapt care demonstrează că a-ţi rămas alături de spiritul şi valorile instituţiei pe care cu onoare a-ţi slujit-o. Menţionăm că toate propunerile cadrelor militare în rezervă şi în retragere sunt centralizate la Ministerul Apărării Naţionale, iar factorii de decizie le vor analiza în condiţii de oportunitate legislativă, pentru valorificare. Domnule general, în încheiere vă asigurăm de întreaga noastră consideraţie". Şi semnează, „cu deosebit respect", locţiitorul şefului direcţiei management-resurse umane, colonelul Bogdan Călimănescu. Trebuie să fac o menţiune specială pentru hebdomadarul „Reflector Argeşean" şi directorului acestuia Dumitru Boţilă care ne-a pus la dispoziţie o pagină în care au fost publicate toate demersurile noastre la Ministrul Mircea Duşa; se ştie că hebdomadarul ajunge la Parlament, Preşedinţie, Guvern, Ministere ... inclusiv la M.Ap.N.! Menţiune specială şi pentru Victor Vernescu – simpatizant al Asociaţiei noastre – care a „îmbrăcat" materialele şi le-a trimis spre publicare. Aceleaşi menţiuni şi pentru publicarea articolului Reper istoric". În acest context consider că **NOUA LEGE** a pensiilor militare rezolvă, pentru viitor, măcar o parte din problemele susţinute şi de noi, în scris, la ministrul Mircea Duşa. Vă rog să-mi permiteţi ca din Legea Pensiilor Militare de Stat să citesc şi să comentez, pe scurt, articolele 1, 28, 29, 54, 60, 61, 110, 111, 124, 125 şi 126; îl rog pe domnul colonel Emil Tudose să intervină, tot pe scurt, cu completări şi precizări după ce am încheiat prezentarea articolelor amintite. Nu doresc să trec în revistă toate activităţile desfăşurate; amintesc totuşi sărbătorirea membrilor asociaţiei noastre la cele două adunări generale anuale, cele două întâlniri, cu familiile, în martie şi de Moş Nicolae – decembrie, activităţi intrate, ca tradiţie, în mersul firesc al Asociaţiei noastre. ...Pentru cei care „bat cu pumnul în masă" pentru faptul că nu facem mitinguri de protest, că nu ieşim în stradă, că nu ne revoltăm, că nu ..., vă rog să-mi daţi voie să „citez prin citire" din „Suflet românesc", roman, capitolul „IARBA":

„Hai, revoltă-te, popor al meu!
Fii ca nisipul deşertului ridicat de furtună!
Fii ca valurile mării ce izbesc necruţător malurile!
Strigam plin de indignare, încercând să salvez ce se mai putea salva.
Nu pot, copilul meu! ... mi-a răspuns o voce.
Pentru că eu nu sunt nisipul deşertului
Şi nici valul mării.
Eu sunt iarbă!
....

Îmi spuse iarba... (Romanul „Suflet românesc", al lui Dan Puric, Bucureşti-2013) şi, ca o completare şi poate aducere la timpul nostru, al membrilor Asociaţiei, vă rog să-mi îngăduiţi tot o citare prin citire a două strofe din poezia „Har iubit!":

„Ce har înalt!
Ce şcoală înaltă-i bătrâneţea!
E cea din urmă facultate,
În ea înveţi nu cum se adună
Ci... cum se lasă în urmă toate.

(pentru cine doreşte, în completare, să reia romanul Ilenei Vulpescu, „Pe apa sâmbetei")

Căci, de-ai trecut prin şcoala toamnei
Şi-a înfioraţilor nămeţi
Tu ştii s-ajungi bogat şi tânăr
La poarta nesfârşitei vieţi."

(Poezia aceasta, cu autor necunoscut, a fost culeasă de doamna Aurelia Dumitrescu din Bucureşti şi mi-a parvenit mie prin domnul Mircea Ioniţă,

(continuare în pagina 16)

(urmare din pagina 15)

finul meu virtual. Poezia are cinci strofe de o deosebită frumuseţe). Dacă evenimentul numărul 1 al anului mai 2013-mai 2014 a fost aniversarea a 140 de ani de atestare a armei Transmisiuni, consider că pentru anul mai 2014- 2015(noiembrie) este „punerea în lucru” a **CĂRŢII ASOCIAŢIEI**. Îngăduiţi-mi să reamintesc pe scurt câteva dintre obligaţiile celor care doresc „să intre” în carte:

1. Poate intra în carte oricare membru al Asociaţiei care are cotizaţia plătită la zi şi care aduce la secretariat materialul scris (nu C.V. romanţat sau nu), o povestire veselă (sau tristă) din activitatea militară, poze color sau alb-negru. Stau la dispoziţia fiecăruia, pentru consultare, cele patru pagini de îndreptar întocmite de domnulgeneral Valeriu Benea, precum şi cărţile promoţiilor de ofiţeri de transmisiuni 1957-1958 şi 1959, aflate la Asociaţie. Cartea va cuprinde, la sfârşit, poze colective cu membrii Asociaţiei.
2. Cartea va avea costul estimativ al unei cărţi color, cartonată; apreciem că va fi în jurul a 100 lei/exemplar.
3. Dorim ca lansarea cărţii să fie în jurul datei de 30 noiembrie; pentru a putea respecta acest termen, trebuie ca materialele să fie predate la secretariatul Asociaţiei, până cel târziu la sfârşitul lunii august.
4. Colectivul de redacţie al cărţii este format din şapte „volintiri” şi anume: Valeriu Benea, Mitică Detot, Paul Ceauşu, Ion-Gheorghe Toma, V. Vernescu, Şerban Costache şi I. Dumitrescu.
5. Materialele trimise la secretariat vor fi citite „la vârf de creion” de Ceauşu, Vernescu, Dumitrescu; dacă trebuie modificat ceva ca text, se discută cu autorul. Personal, am citit până acum, la vârf de creion, 34 de materiale şi am rugat doi dintre „scriitori” să refacă anumite fraze sau chiar pagini pentru a nu aduce cu o răfuială târzie sau cu o plătire, tot târzie, de poliţe... Nu am reuşit să intru în posesia materialelor trimise de domnii general Anton Toma şi colonel Bleoţu care au fost aduse la secretariat şi, probabil, au fost „rătăcite”... Înainte de tipărire, cartea va fi citită de fiecare membru al colectivului de redacţie şi, după şedinţa finală se va da bunul de tipar, urmând ca lucrarea să fie predată la tipografie. Activitatea financiar contabilă a asociaţiei a fost desfăşurată, în anul analizat acum, conform prevederuilor legale; se cuvin mulţumiri domnilor Şerban Costache şi Stamate Emil care lucrează aproape gratis, în favoarea Asociaţiei. La prima şedinţă a C.D. vom analiza posibilitatea unei majorări de salarii. Cheltuielile s-au încadrat în prevederile B.V.C. pentru 2014, aprobat de Adunarea Generală. Veniturile Asociaţiei sunt cele provenite din încasările de cotizaţii şi o singură sponsorizare mai consistentă a societăţii Electromagnetica, directorul Scheuţan. Poate că o mobilizare mai amplă a tuturor membrilor în găsirea unor sponsori chiar cu contribuţii mai mici, near putea fi de mare folos! Colectarea cotizaţiilor se face încă greoi; sunt încă membrii ai Asociaţiei care nu cunosc prevederea statutară că pentru neplata cotizaţiei pentru un an, încetează să mai fie membru... Dintre propunerile făcute la Adunarea Generală din mai 2014, C.D. reiterează propunerea ca Asociaţia noastră să poarte numele de „general Kleandru Panait”. Pentru ca toate propunerile de completare a Statutului votate în adunările generale să devină valide, acestea trebuie formulate, împreună cu avocatul (benevol) al Asociaţiei, Sorin Septimiu, într-un act adiţional ce va fi publicat în Monitorul Oficial şi apoi se va înscrie în Registrul Asociaţiilor şi Fundaţiilor. Consiliul Director menţine urarea getică pentru toţi membrii săi: **„MERGEŢI CU BINE, CU SĂNĂTATE ÎN VREMURILE CE VOR VENI!”**

PREŞEDINTELE ASOCIAŢIEI- GENERAL MAIOR (RTR) ING. IONEL DUMITRESCU

Alternativă viabilă de revitalizare a spaţiului rural ID 131

MEŞTERUL TURISTIC - INTEGRAREA ABILITĂŢILOR MEŞTEŞUGĂREŞTI ÎN TURISMUL LOCAL 192

BENEFICIAR (AUTORITATE CONTRACTANTĂ) - Asociaţia PartNET - Parteneriat pentru Dezvoltare Durabilă,

Parteneri: Consiliul Judeţean Dâmboviţa, Uniunea Naţională a Cooperaţiei de Consum (CENTROCOOP), Consiliul Judeţean Neamţ, Asociaţia de Promovare a Dezvoltării Regionale şi Intregării Sociale şi GONSORZIO CONSULTING, din Italia, Regiunea Puglia.

Programul: FSE - POSDRU, Axa prioritară 5 Promovarea măsurilor active de ocupare, Domeniul major de intervenţie 5.2 Promovarea sustenabilităţii pe termen lung a zonelor rurale în ceea ce priveşte dezvoltarea resurselor umane şi ocuparea forţei de muncă.

Valoare totală a proiectului: 13.644.329,86 lei (inclusiv TVA).

Valoare eligibilă pentru partener 4, Consiliul Judeţean Dâmboviţa: 685.891,88 lei din care suma de 13.717,84 lei reprezentând valoarea de 2%, contribuţia solicitantului.

Stadiul de execuţie fizic: Partenerul 4, Consiliul Judeţean Dâmboviţa derulează prin contractele de servicii de formare în ocupaţia cu specific meşteşugăresc în judeţele Argeş şi Prahova, cursurile de perfecţionare în domeniul meşteşugăresc. În judeţul Dâmboviţa se desfăşoară în prezent, cursurile de competenţe sociale şi civice, pentru grupul ţintă identificat în localităţile Poiana şi I.L. Caragiale.

Termen de finalizare a proiectului: 30 septembrie 2015

Grupul ţintă: şomeri, persoane neocupate din mediul rural, în număr de 250 de persoane din judeţele Dâmboviţa, Prahova şi Argeş.

Rezultatele aşteptate ale proiectului reprezintă facilitarea ocupării a 1876 şomeri/persoane fără un loc de muncă din mediu rural cu abilităţi în domeniul meşteşugăresc, prin integrarea lor în activitatea turistică locală/regională. Proiectul oferă acestor persoane posibilităţi reale de ocupare în vederea obţinerii de venituri profesionale ce pot asigura un nivel minim decent de viaţa pentru ei şi familiile lor.

RUXANDRA PAVEL - COORDONATOR PROGRAM PILOT

OMAGIU MAREŞALULUI LA ÎMPLINIREA A 133 DE ANI DE LA NAŞTERE

REMEMBER... în amintirea tatălui meu

Întrucât la începutul lunii Iunie 2015 se împlinesc 133 de ani de la naşterea Mareşalului ION ANTONESCU (1882-1946) şi 69 de ani de la execuţia sa, eu, ca ,,român adevărat", mă simt dator să amintesc câteva fapte ale acestui **MARE OM, ROMÂN NEAOŞ, PATRIOT, EROU ADEVĂRAT** ,,care nu s-a făcut cu nimic, absolut nimic vinovat în faţa Neamului şi a Ţării" cum bine spune un alt român adevărat. (N.L.) În testamentul său politic, redactat înainte de asasinarea sa, Mareşalul Ion Antonescu scria: ,,Scump popor român, sunt mândru că am făcut parte dintr-o naţie cu dublă ascendenţă, romană şi dacă, a cărei istorie a fost luminată de strălucitoarea figură a lui Traian şi de jertfa marelui Decebal!" În altă lucrare a sa, Mareşalul spune: ,,N-am fost niciodată cu toţii, cu adevărat, uniţi politiceşte, dar am fost întotdeauna uniţi sufleteşte". Graiul, portul şi credinţa noastră au fost în toate timpurile aceleaşi". Călcaţi ţara în lung şi în lat; mergeţi de la Nistru până la Tisa şi din Maramureş până la Mare şi veţi constata pretutindeni acelaşi chip, aceeaşi privire aproape acelaşi port şi absolut acelaşi grai şi aceeaşi dorinţă. (Românii-Mareşal Ion Antonescu) Trebuie să fim conştienţi că nimeni nu moare de două ori, dar să fim împăcaţi cu noi înşine, să fim demni de faptele noastre. Tatăl meu a luptat pe frontul din Est, a luat parte la cedarea Basarabiei, a lăsat toată tinereţea acolo, departe... în Crimeea (a fost prizonier în trei lagăre ruseşti), dar Dumnezeu l-a ajutat să ajungă acasă şi tot timpul ne-a vorbit la superlativ de Mareşalul Ion Antonescu. În încheiere, îmi susţin ideea: Cine nu recunoaşte meritul Mareşalului Ion Antonescu, nu are decât să urmărească mersul istoriei adevărate, care merge mai departe. Ori... cum zicea George Coşbuc?!

,,Dar nu-i totuna leu să mori/ Ori cîne-nlănţuit." **MAREŞALUL ION ANTONESCU** a fost erou şi rămâne martir al neamului românesc.

NUŞA CANTEMIR

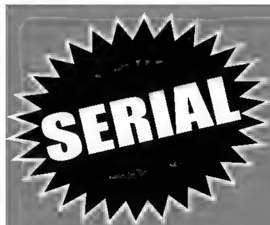
Oraşul Ştefăneşti – Centrul de greutate al culturii şi istoriei românilor

563 DE ANI DE ATESTARE DOCUMENTARĂ

Anul acesta, primarul Mihail Bărbuceanu, împreună cu locuitorii oraşului încărcat de istoria neamului românesc, sărbătoreşte împlinirea a 563 de ani de atestare documentară. În acest context, putem spune că fosta "comună Ştefăneşti" ridicată la rang de oraş nu de unul dintre Brătieni, ci de către un edil local care a avut inspiraţia să ceară Parlamentului şi Guvernului României aprobare pentru o reparare a istoriei privind importanţa pe care această localitate să poată deveni "cu acte în regulă". Motivul? Nimic mai simplu. Aici, s-au scris importante pagini de istorie a românismului, începând cu importanta familie a Goleştilor care a sprijinit încă din 1821 Revoluţia lui Tudor Vladimirescu. Ascensiunea localităţii a continuat cu familia Brătienilor care au pus piatra de temelie atât prin actele privind războiul din 1877 de independenţă, cât şi la înfiinţarea statului naţional român la 1 decembrie 1918. Brătienii şi Goleştenii, deşi fizic nu mai există la Ştefăneşti, umbra lor dăinuieşte şi va dăinui veşnic deasupra oraşului Ştefăneşti. De aceea, autorităţilor centrale reprezentate de Guvern, Parlament şi întreaga clasă politică, trebuie să se aplece cu pioşenie în faţa memoriei acestor familii întregitoare de neam. De aceea, credem că primarului Mihail Dorin Bărbuceanu, îi revine o mare îndatorire patriotică pentru a păstra neîntinată memoria acestor urmaşi. În acest an, îi propunem domnului primar ca în luna august să aibă loc o săptămână a zilelor oraşului Ştefăneşti, după un program bine chibzuit în care umbra acestor titani ai culturii româneşti reprezentată d ecele două familii, să lumineze identitatea naţională românească. Pentru a întări cele spuse mai sus, am preluat din cartea Cartea document de promovare a oraşului Ştefăneşti, intitulată - "Ştefăneşti-Oraşul Brătienilor", câteva consideraţiuni prezentate de primarul Bărbuceanu. "Atestarea documentară a localităţii este dată de un act emis la 5 august 1452 de Voievodul Vladislau al II-lea prin care întăreşte mai multe proprietăţi din zonă, dar vechimea acestei aşezări umane este de cca. 6000 de ani. Cu o climă blândă şi un sol fertil, Ştefăneşti este mărginit la vest de Lunca Râului Doamnei şi la sud de Lunca Râului Argeş. În nord, se desfăşoară în splendoarea lor, întinse văi şi dealuri împădurite sau acoperite de plantaţii de viţă de vie, alături de livezi mănoase, păşuni şi fâneţe. Oraşul Ştefăneşti are un caracter industrial şi agricol, cu o pondere importantă şi o tradiţie recunoscută la nivel naţional în dezvoltarea viticulturii. Ştefăneşti are o bogată istorie, fiind considerat, leagănul liberalismului prin aşezările Brătienilor de la Florica şi important centru al revoluţiei paşoptiste prin acţiunile fraţilor Golescu de la Goleşti. „Muzeul Goleşti" cuprinde pe lângă proprietăţile istorice ale Goleştilor o colecţie însemnată de case ţărăneşti din România. Ştefăneşti este o aşezare conectată la trăirile unei Europe moderne, cu rădăcinile aşezate într-o veche şi încărcată istorie".

BOŢILĂ DUMITRU

MILITARII REZERVIŞTI ROMÂNI PREOCUPAŢI DE SOARTA NAŢIUNII ROMÂNE

SCRISOARE DESCHISĂ

Mă adresez dumneavoastră cu rugămintea de a analiza şi contribui, în măsura posibilităţilor, mijloacele ziaristice, la soluţionarea unor probleme privind prezentul şi viitorul neamului românesc în contextul încadrării noastre depline ca români şi stat românesc în structurile Uniunii Europene. Observând cu atenţie, în calitate de cetăţean al acestei ţări, mersul evenimentelor pe diverse planuri (politic, social, economic şi cultural), am ajuns la unele concluzii îngrijorătoare care mă determină să adresez tuturor celor interesaţi care simt şi trăiesc româneşte opiniile mele pertinente. Principiul globalizării în context european nu este corespunzător înţeles. **Încadrarea României în Uniunea Europeană nu presupune ştergerea identităţii naţionale şi în consecinţă consider necesară implicarea mai accentuată a mass-mediei, în popularizarea şi înţelegerea acestui fenomen.** Suntem româniei orişiunde am fi avem o ţară care avem datoria de a o apăra de intruşi şi trădători de lichele naţionale sau străine. Suntem poporul aici născut nu venim de nicăieri. Iar invaziile nordice estice sau sudice nu ne-au clintit din pământul nostru. Am luptat cu scutul şi numai la nevoie am scos arcul spada sau gheoaga. Pornind de la aceste mici observaţii consider determinant rolul culturii şi al învăţământului, într-o primă etapă. În calitate de pensionar am timpul necesar sa studiez şi să vă prezint unele constatări făcute de mine, precum şi un cumul de măsuri pe care le consider necesar a fi luate într-o primă şi urgenţă etapă pentru îmbunătăţirea situaţiei în ţara noastră pe care declarativ toţi politicienii o iubesc.

CONSTATĂRI:

- **scăderea natalităţii** din cauza schimbării structurii societăţii româneşti, stratificarea acesteia în trei clase distincte, respectiv: o clasă foarte mică dar deţinătoare de mari bogăţii obţinute în marea majoritate ilicid prin furt, jaf, minciună, comisioane, înşelătorie etc ., Deci obţinute ilegal; o mică clasă de mijloc, deţinătoare a unui minim de fonduri ce-i permite un trai la limita existenţei decente şi a unei numeroase clase sărace ce trăieşte mult sub limita existenţei uman; îmbătrânirea societăţii româneşti ca urmare a creşterii dorinţei de emigrare a tineretului valid, determină ca interesul populaţiei pentru creşterea natalităţii să scadă permanent. La toate acestea se adaugă existenţa unor importante disfuncţii în sistemul sanitar, educativ şi de sprijin social ca şi lipsa locurilor de muncă ;
- **dificultăţile financiare şi materiale** existente la numeroase familii, în special din mediul rural, determină scăderea interesului pentru învăţătură, numărul copiilor şi mai ales al adolescenţilor încadraţi într-o formă de învăţământ se reduce permanent, crescând totodată îngrijorător numărul absenţelor la cursuri. Obţinerea, în special în mediul universitar privat, contra-cost, cu mare uşurinţă a unor diplome de licenţă, fără a fi urmate cursurile necesare şi având cunoştinţe sub minimul necesar. În consecinţă, în viitorul apropiat, va scădea simţitor nivelul de cultură al populaţiei şi va creşte numărul neştiutorilor de carte, dar şi a licenţiaţilor slab pregătiţi, fără studii corespunzătoare cu doctorate şi masterate plătite;
- se observă cu uşurinţă că marea majoritate a tineretului nu obţine **un minim de cunoştinţe** de cultură generală, atât de necesare pentru debutul lor în viaţă ca oameni, români şi cetăţeni onorabili ai Uniunii Europene;
- numărul şi valoarea mare a taxelor şi **obligaţiile financiare** legate de cazare şi masă, dar şi costurile exagerate ale manualelor şi cursurilor constituie tot atâtea dificultăţi pentru pregătirea tineretului;
- din cauza **incompetenţei politice şi educative**, a creşterii dificultăţilor financiare şi materiale se constată o amplificare a apetitului tinerei generaţii pentru consumul de droguri, pentru practici antisociale, astfel a crescut îngrijorător delicvenţa juvenilă, (tâlhării, furturi, jocuri de noroc, beţii, jafuri, violuri, chiar şi crime);
- situaţia socială precară determină un total **dezinteres faţă de valorile culturale şi ştiinţifice,** faţă de tradiţiile şi obiceiurile poporului român şi o afiliere nefirească, chiar o slugărnicie ieşită din comun faţă de obiceiurile şi practicile străine cu o structură umanitară îndoielnică;
- ca manifestare a libertăţii de expresie prost-înţeleasă se constată o **vulgarizare a limbii române**, o orientare spre expresii periferice, pe expresii triviale de cea mai josnică speţă, pe jargoane străine limbii literare româneşti. Şi în mass-media sunt utilizate frecvent expresii triviale, unele provenite din diverse limbi străine, limbi neformate încă, cu o fonetică stranie şi incompatibile dicţionarului de neologisme. În şcoală, pe stradă tineri prost crescuţi, sub criteriul democraţiei şi libertăţii de expresie de care nu au habar, vorbesc urât, înjură, se bat, insultă pe oricine încearcă a le face observaţie, nu mai vorbesc de atitudinea unora în mijloacele de transport;
- intoxicarea tineretului şi a populaţiei cu **emisiuni şi producţii artistice imorale** în care sunt expuse practici ce încalcă flagrant legile cuviinţei şi ale bunului simţ şi care prezintă metode şi procedee inumane (crime, atrocităţi, spargeri, jafuri, violuri, perversiuni sexuale, pedofilie etc.). Din conţinutul acestora, cu foarte mare dificultate şi având o pregătire deosebită, poţi extrage partea pozitivă a lucrurilor, în timp ce maleficul poate fi însuşit cu uşurinţă de indivizi dezechilibraţi mintal. (Vă reamintesc declaraţia acelui tânăr care după ce şi-a omorât bunica a spus că „aşa a văzut în film"). Considerăm o sfidare prezentarea pe posturile de tv a unor emisiuni dedicate unor persoane fără alt merit decât acel că a reuşit să se îmbogăţească pe căi discutabile sau au ieşit în evidenţă prin extravaganţe, circ şi cancanuri (nunţi luxoase, castele ţigăneşti, Prigoană cu a lui ? Seducătoarea doamnă Elena - exemplu de moralitate familială, precum şi mulţi alţii, de aceeaşi teapă). **Luxul şi risipa unor îmbogăţiţi reprezintă o adevărată sfidare** şi nu greşesc comparând acest desfrâu cu nesfârşitele cozi de la farmacii, unde pensionari, care au însemnat mult mai mult pentru ţară decât parveniţii de azi, stau ore întregi pentru a-şi procura medicamentele cele „de toate zilele", câte la mai au. Luaţi ziare şi nu veţi găsi unul fără cancanuri sau fete sumar îmbrăcate sau complet goale, fără vip-uri a căror viaţă este tratată cu lux de amănunte, dar toate fără excepţie abundă de minciuni, exagerări, insulte, expresii şi jargon de mahala adresate unor persoane sau personalităţi, în funcţie de interese (amintiţi-vă proiectul „personalităţi expirate");
- apariţia tehnicilor moderne ca internetul, dar şi datorită costurilor exagerate, se constată o **îndepărtare a tineretului studios de carte**, numărul cititorilor scăzând pe zi ce trece. Este oare posibil să se transforme cartea într-un bun de lux? Este posibil a se aplica TVA (9%) pe carte? Filmul, dacă nu conţine secvenţe cu, furturi, crime, jafuri, violuri, practici mafiote, onanisme, prostituţie, scene de mahala, expresii vulgare, întâmplări bizare nu au căutare şi culmea, aceste filme sunt premiate la noi şi în străinătate;
- **o totală necunoaştere a istoriei naţionale**, a celor mai importante şi cruciale momente din istorie noastră (să nu mai spunem de origini, de preistoria noastră), precum şi a marilor personalităţi care au apărat fiinţa naţională, uneori cu preţul vieţii şi datorită cărora existăm ca naţiune liberă şi independentă. De aceea nu se ştie cine am fost, cine suntem şi cu atât mai puţin cine vom fi şi dacă vom mai fi. Forţe oculte încearcă a ne determina să ne uităm trecutul şi să ne însuşim o **istorie prefabricată** străină în care românismul să nu aibă loc. Adevărata noastră istorie este total necunoscută peste hotare, nu face nimeni în străinătate lobby pentru noi, deşi avem nenumărate argumente care atestă originea şi existenţa noastră statornică milenară de peste 8.000 – 10.000 de ani, când alţii erau biete triburi migratoare sau de jefuitori;

(continuare în numărul viitor)

COL. (R) GEORGIAN – NECULAI GRIGORAŞ

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „BULETINUL BASCOVENILOR"

Primarul Gheorghe Stancu a reprezentat Argeşul la Adunarea Generală a Consiliului Autorităţilor Locale din România şi Moldova

În perioada 21-23 mai 2015 la Alba Iulia s-a desfăşurat cea de-a II-a sesiune ordinară a Adunării Generale a Consiliului Autorităţilor Locale din România şi Republica Moldova. Evenimentul, organizat de Asociaţia Comunelor din România (A.Co.R.), a beneficiat de participarea a peste 150 de primari de comune din România şi 50 de primari de sate din Republica Moldova, de prezenţa autorităţilor publice locale din judeţul Alba, a preşedintelui A.Co.R., Emil Drăghici, precum şi a preşedintelui Congresului Autorităţilor Locale din Republica Moldova, Tatiana Bădan. La eveniment a participat şi primarul Gheorghe Stancu, în calitate de vicepreşedinte al filiale Argeş a Asociaţiei Comunelor din România. Discuţiile au vizat, cu precădere, analiza şi adoptarea de măsuri specifice Regulamentului de organizare şi funcţionare a Consiliului Autorităţilor Locale din România şi Republica Moldova. Temele principale discutate au vizat subiecte legate de activitatea curentă a asociaţiei, proiecte cu finanţare europeană nerambursabilă implementate de ACoR, însă s-a discutat şi despre regionalizarea României şi încheierea unui acord între Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice şi Asociaţia Comunelor din România - un acord nesemnat, prin care reprezentanţii ACoR, prin foarte multă muncă, vor fi parte activă şi decisivă în modificarea legislaţiei României.

Continuă lucrările la reţeaua de canalizare

Proiectul, finanţat în cadrul Programului Operaţional Sectorial Mediu prin Axa prioritara 1 - „Extinderea şi modernizarea sistemelor de apă şi apă uzată", are o valoare totală eligibilă de 434.205.197 lei, din care 324.736.033 lei reprezintă contribuţia nerambursabilă a Uniunii Europene prin Fondul de Coeziune. În 2015 sunt programate extinderi ale reţelei de canalizare după cum urmează: satul Scheau - 2037 m str. Fermei - 250 m str. Bisericii - 50 m str. Nufărului - 150 m str. Luncă - 2180 m str. Păişeşti-Deal 4734 m str. Gării - 380 m str. Serelor - 2560 m str. Mierluşeşti -200 m str. Rotăreşti-Foraj - 550 m str. Azurului - 560 m str. Lăbuşeşti - 500 m str. Codrului - 340 m str. Rotăreasa - 410 m str. Prelungirea Micşunele - 240 m str. Teiului - 700 m str. Glâmboc Deal - 360 m str. Rogojina - 360 m str. Gârlei - 240 m str. Măceşului - 250 m str. Brăileni - 550 m str. Mica - 800 m sat Prislop - 4600 m str. Şcolii - 450 m. La finalul lucrărilor, după cum ne-a declarat primarul Gheorghe Stancu, administraţia locală va efectua împietruiri pentru a reface drumurile afectate de lucrări.

Ziarul „ARGEŞUL"

Viceprimarul Ionică, în Parlament?

Viceprimarul Cornel Ionică, care îi ţine locul primarului suspendat al Piteştiului, Tudor Pendiuc, a anunţat că nu exclude o candidatură pentru Parlament în 2016. Întrebat fiind dacă va candida pentru funcţia de primar, în condiţiile în care Tudor Pendiuc se află în continuare în arest preventiv, Ionică a spus că nu s-a gândit la o asemenea posibilitate deoarece, încă mai speră ca edilul-şef să revină pe post. Va fi o decizie a PSD Piteşti care va fi anunţată, cel mai probabil, la anul. "Eu nu m-am gândit la aşa ceva până acum, am mult de lucru. Mai degrabă aş putea candida pentru Parlament", a declarat Cornel Ionică.

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ"

Petrom îşi face şcoală profesională la Piteşti

Programul „Şcoala Petroliştilor" se derulează pe o perioadă de trei ani şi îşi propune să formeze tineri meseriaşi pentru poziţii de operator extracţie ţiţei şi gaze şi operator de sonde, potrivit informaţiilor publicate de Petrom pe site-ul proiectului de responsabilitate socială Ţara lui Andrei. Compania oferă, pe lângă bursa primita de elevii înscris la o astfel de clasă profesională şi o bursă „privată" în valoare de 500 de lei net pe lună. Condiţia este ca la admiterea într-o clasă profesională organizată în parteneriat cu OMV Petrom candidaţii să aibă cel puţin media 5. Ulterior, după primul semestru de şcolarizare, cei care au o medie mai mare de 6 primesc o bursă suplimentară de 200 de lei net pe lună. Cei care nu au însă o prezenţă de 95% la cursuri şi la sesiunile de practică şi cei care au sancţiuni disciplinare pot rămâne fără această bursă. „Scoală Petroliştilor" se derulează din clasa a noua până în clasa a unsprezecea, primul an fiind axat mai mult pe zona teoretică (60% din cursuri), iar în următorii doi ani elevii sunt implicaţi preponderent în zona practică (care va reprezenta 74% din ceea ce vor învăţa). La finalul studiilor profesionale, elevii vor primi o calificare profesională, recunoscută la nivel european, şi o certificare a absolvirii învăţământului obligatoriu, care le permite apoi să îşi continue, dacă vor, studiile liceale.

FLORIN SILVESTRU

Ziarul „ANCHETA"

Alegeri pentru conducerea PC Argeş

Daniel Constantin: "Lui Lazăr i-a expirat mandatul, nu a fost demis!"

Apele tulburi din interiorul filialei argeşene a Partidului Conservator încep să se liniştească, însă nu se ştie cât timp va dura această linişte. Conform preşedintelui de la nivel naţional, ministrul Daniel Constantin, în curând vor fi organizate alegeri pentru şefia PC Argeş, eveniment care, cel mai probabil, va da naştere altor conflicte în interio-rul partidului, dar şi mari bătăi de cap pentru cei care se vor înscrie în cursa pentru şefia PC Argeş. „În cadrul biroului politic sa luat act de faptul că mandatul actualei conduceri a Partidului Conservator Argeş a expirat. Nu s-a ţinut cont de niciun fel de altă discuţie care a avut loc. Mandatul domnului Lazăr a expirat la începutul acestui an, aşa că în cel mai scurt timp la nivelul organizaţiei din Argeş vor avea loc alegeri. S-a numit un Consiliu de Conducere interimar format din Cornel Lazăr, Aurel Iacşa şi deputatul Damian Florea - secretarul general al partidului, care se va ocupa de organizarea alegerilor" - ne-a declarat preşedintele Partidului Conservator, Daniel Constantin. „Nu am stabilit încă o dată pentru aceste alegeri. Cu siguranţă vor avea loc după Congresul Naţional al Partidului Conservator care se va desfăşura la sfârşitul lunii iunie. În ceea ce priveşte candidatura mea, prefer să nu dau un răspuns deocamdată. Aştept să văd ce se discută la Congres, după care voi lua o decizie în acest sens" - a declarat Cornel Lazăr, membru în Consiliul de Conducere al PC Argeş la acest moment. ***(A.Ş.)***

Ţărăniştii argeşeni au doi vicepreşedinţi în conducerea naţională a partidului

Sâmbătă, la Teatrul „Alexandru Davila" a avut loc congresul extraordinar al Partidului Naţional Ţărănesc Creştin Democrat. Conducerea centrală, dar şi sute de membri din întreaga ţară au participat la evenimentul în urma căruia Aurelian Pavelescu a fost reconfirmat în funcţia de preşedinte al PNŢCD. „Prima şi cea mai înaltă misiune a PNŢCD, asumată deplin de la întemeierea sa până în prezent, este afirmarea şi salvgardarea cauzei naţionale. Cu toţii ştiţi despre marea responsabilitate cu care partidul nostru a fost hărăzit, în numele naţiunii române, iar pentru viitor, am hotărât să dedicăm acest Congres al PNŢCD celuilalt mare lider al modernităţii, Ion Raţiu, în ziua omagiului naşterii sale" - a declarat Aurelian Pavelescu. ***(A.Ş.)***

PREŞEDINTELE IOHANNIS ŞI „BLÂNDEŢEA“ UNEI DICTATURI ÎN DEVENIRE

SERIAL

Eram tentat, de multe ori, să fac o apropiere, chiar o confundare între aceşti doi termeni atâta timp cât utilizarea lor nu impunea o anume frecvenţă şi făcând parte din fondul neuzual de cuvinte. Iată însă că vremile se schimbă şi de vreo douăzeci de ani încoace ne tot împinge nevoia să ne referim din ce în ce mai mult la snobism, iar de vreo zece ani, la obedienţă. Abia acum îmi dau seama cât de mare este diferenţa semantică şi locul în vorbirea curentă a acestor doi termeni. Pentru că, dacă snobismul este legat de modă, de admirarea fără discernământ, fără limite şi exagerat a tot ce este la modă sau, în cazul nostru particular, tot ce vine dinspre apus, obedienţa te duce cu gândul la o ascultare totală şi pioasă, la o supunere aproape necondiţionată faţă de ceva, faţă de cineva. Numai dacă putem face vorbire despre obedienţa faţă de o anume formă de modă sau faţă de un obicei sau o persoană venită dinspre soare-apune mai putem accepta o anume acceptare de apropiere a acestor termeni, dar pe sensuri adjectivale şi nu similitudine.

De la „doamna mea” la “doamna noastră”... viitoarea Regină a Sibiului

Preşedintele ales în noiembrie 2014, nu ştim prin ce miracol dumnezeiesc, când deja era învins de stânga lui Victor Ponta. Şi totuşi. A ajuns în funcţia de şef al statului fără nici un merit dintr-un primar de mic municipiu, la cea mai înaltă funcţie în stat. Cine l-a promovat? Doar Dumnezeu din Cer poate judeca sau poate să judece strâmb, pentru că în societatea actuală nici Dumnezeu nu mai este cinstit. Şi el are opţiuni politice, mai mult sau mai puţin corecte, care să facă dreptate într-o societate strâmbă, după „decapitarea prin împuşcare a dictatorului”. Un coleg de breaslă, redactor al ziarului reflector Argeşean, a primit o temă de dezbatere privind modul obedient în care românii din Diaspora, ajunşi la peste 3 milioane, au înţeles peste noapte să se bată şi la propriu şi la figurat la secţiile de votare la alegerile din noiembrie 2014. Sigur că cea mai mare influenţă au avut-o ambasadorii care conduc în prezent România, cei ai Americii, Germaniei şi Franţei. Spun acest lucru, pentru că România nu mai este condusă de români, ci de "oameni politici obedienţi marilor puteri". România nu mai are articolul din Constituţie. România nu mai are prşeedinte, care este neamţ şi reprezintă interesele obediente ale nemţilor, România nu mai are prim-ministru şi Guvern, pentru că acesta este obedient şi s-a "închinat" şi el la numire aât la "Înalta Poartă de la Bruxelles", cât şi la "MECA" de la Washington. În prezent, conducerea preşedintelui Iohannis "scârţâie" din toate încheieturile. Domnia sa nu este preocupat de ţară, ci de "blânda-i soţioară", precum meşterul Manole. Deşi are "pantalonii rupţi în fund", prin modul în care doreşte să-şi etaleze bogăţia, în primele luni de mandat îşi petrece concediul în insulele cele mai exotice pe undeva în Oceanul Atlantic. Românul cu "pantalonii rupţi în fund", care nu şi-a dorit capitalismul rapace şi obraznic, ci şi-a dorit un "socialism mai cu faţa umană". În schimb, nici Iliescu, nici Constantinescu, şi mai cu seamă Traian Băsescu şi cu atât mai puţin Iohannis, doreşte ceva bun pentru poporul pe care Dumnezeu "l-a uns ca preşedinte". La nici 300 de zile victorioase de la "numirea" şi nu alegerea în această funcţie de către marile puteri, problema domniei sale este doar ca "doamna mea" să primească "apelativul" de "prima doamnă a ţării". Despre meritocraţie feminină, românii trebuie să mai aştepte, că doar doamna nici măcar n-a împlinit 50 de ani, dar face ce vrea în ţara asta, că este "nevastă de preşedinte". Faptul că românii din Diaspora au început "să scârţâie", datorită faptului că aşteptările lor nu s-au ridicat la dorinţele lor, este o altă problemă. Probabil ne întrebăm: ce ar fi dorit această Diasporă? Probabil ar fi dorit ca în România actuală, după ce a fost "furată ordinar" de conducerea UE de la Bruxelles, aşa cum spune Creangă, "pică pară mălăiaţă, în gura lui nătăfleaţă". de ce am spus acest lucru? Pentru că majoritatea românilor care acum au devenit servitorii Europei, ar fi dorit ca România "să le dea" cum de altfel, la o bună parte dintre ei "le-a dat sistemul comunist". Numai că acestea le-a dat de mâncare, le-a dat apartamente, le-au dat locuri de muncă, în schimb când n-au muncit, le-a mai dat şi nişte "bâte la fund". Acum, avem libertate, dar o libertate anarhică cu mii de cerşetori în toate oraşele Europei, cu benzi de infractori bine organizaţi, dar şi cu o economie distrusă în totalitate. Avem în schimb un premier tânăr care şi el face "pomeni" pentru a se menţine în funcţie. Avem un partid liberal care se vrea cu tot dinadinsul "la butoiul cu miere". Numai că, în fruntea sa se află o tânără "capriţă" fără minte, fără experienţă, pusă de "mai marele românilor", domnul preşedinte Iohannis.

Obedienţa la români, legea firii

În ce mă priveşte, şi spun asta cu toată sinceritatea dar şi cu toată răspunderea, nu-mi aduc aminte ca în regimul „de tristă amintire” să fi existat o aşa de largă formă de obedienţă faţă de o persoană, faţă de o grupare, faţă de un regim precum constat că se întâmplă acum, într-un complex de reguli liber consimţite şi de nimeni formal impuse. Înainte de 1990 ne permiteam chiar variaţiuni sonore, minore pe fond, dar pline de semnificaţii, cea mai la îndemână fiind aceea că totul era peiorativ, întreaga obedienţă era de paradă. Bunăoară, îmi amintesc că, militar fiind, la plimbarea de seară cântam „Republică măreaţă vatră”, înlocuind adesea jumătate de vers rezultând un sens constator precum „Republică, mă las la vatră”, de nimeni sesizat, de nimeni contestat, de nimeni sancţionat, fiind, cel mult, apreciat ca o şarjă tinerească, o exprimare a unei dorinţe, un joc nevinovat de cuvinte. Şi, nu trebuie să neglijăm unde şi cine îşi permitea acest joc, când şi cu ce semnificaţie putea să fie asociat. Şi ne-am luat, spuneam noi atunci, în acel decembrie însângerat al anului 1989, raţia noastră de libertate, dorind să se înţeleagă prin aceasta introducerea în viaţa noastră statală regimul acela de democraţie după care tânjeam aruncând ocheade către „lumea liberă” de dincolo de Cortina de Fier. Cine ne mai putea obliga să cântăm şi să vorbim, să ne manifestăm sau chiar să gândim în anumite scheme prestabilite şi insuflate insidios şi cu metodă în conştiinţele noastre, dacă nu din familie, atunci, cel mai târziu, de la vârsta şoimilor patriei, adică de pe scăunelele creşelor şi/sau grădiniţelor? Ei bine, răspunsul logic este: Nimeni. Şi totuşi, acest Nimeni s-a transformat foarte curând în Ură, în Intoleranţă. Ce a fost, pe fond, blocarea centrului Bucureştiului zeci şi zeci de zile prin acea masă neunitară căreia obedienţa, o anume obedienţă i-au pus pomposul nume de „Fenomenul Piaţa Universităţii”? Dacă la început a fost o formă de campanie electorală posibil de înţeles dar neacceptabilă pe fond (blocarea zonei centrale a capitalei a creat mult disconfort multor persoane neangajate politic dar trăitoare ca oameni liberi în marea metropolă), mai târziu, după alegerile din 20 mai 1990, meţinerea blocării şi a mizeriei pestilenţiale ce se adunase în acea lungă perioadă de ocupare, ilegale în realitatea vieţii citadine, a unei largi suprafeţe de teren, artere de circulaţie şi instituţii nu mai avea decât sensul de rebeliune şi acte ce ieşeau din sfera consimţită a democraţiei. Este momentul în care şi de la care putem spune că societatea românească s-a rupt în două, în părţi ireconciliabile nici acum după un sfert de veac, a fost germenul pe care s-a dezvoltat din 2005 încoace sentimentul generalizat de agresiune între mine şi tine, între colegii de muncă, între membrii aceleiaşi familii. În această amorfă şi fără justă cauză atmosferă de dezbinare a apărut cea mai monstruoasă formă de obedienţă şi anume obedienţa instituţională la care fostul preşedinte a lucrat temeinic şi cu gânduri numai de el ştiute dar cu bătaie foarte lungă. În campania electorală din toamna anului 2014 sloganul candidaţilor la preşedinţie şi a stafurilor lor de campanie a fost acela al revenirii la o Românie normală. Mi-e greu să decelez cam ce înţelegeau toţi aceştia prin revenirea la România normală, nepreaştiind la care Românie se dorea întoarcerea. Un singur sens se putea desprinde însă, şi anume cel de o Românie care să difere de cea pe care a construit-o fostul preşedinte în folosul său şi al confreriei sale cu aspect de clan sau, şi mai rău, organizare de un anumit tip, periculos. Moştenirea primită de noul preşedinte (şi el un personaj surprinzător ca mod de reuşită dar foarte previzibil, pentru cine vrea să-l citească aşa cum se lasă el înţeles. Din nefericire, dacă nu suntem atenţi, personajul aflat acum pe cel mai înalt jilţ al ţării se poate transforma cu mare uşurinţă într-o altă formă de dictatură) este forma aceasta de organizare de tip Camora, sistemul acesta de „gherilă politică”, cum bine formula un comentator politic, sistem care împiedică orice idee de construcţie şi care năruie totul într-o demolare statală, politică şi socială. Curentele de obedienţă şi de respingere faţă de fostul preşedinte au adâncit crevasa generată, cum spuneam, de Piaţa Universităţii şi tare mi-e teamă că la noi se aplică zicala populară ce ne spune că „năravul din fire, n-are lecuire”. Pentru că se observă că, în fapt, la 21 decembrie 2014 nu s-a schimbat decât personajul, dar obiceiurile au rămas, iar între diversele curente politice care ar trebui să concure la o redresare generală a ţării se menţine şi înstăpâneşte aceeaşi crevasă ce face ca unirea spre un ţel să fie o Fata Morgana visată dar de neatins.

VICTOR VERNESCU

Reluare din «Reflector argeşean» nr. 302 din 11-25 mai 2015

NOUL COD PENAL... FĂCUT PE PICIOR DE... „NEICA PREDOIU" - UN OBSCUR JURIST

Mare tevatură s-a făcut în justiția românească atunci când a apărut destul de greu Noul Cod Penal şi de procedură penală. Nu ştim dacă acest cod a fost rodul "creierelor marilor academicieni" în dreptul penal de la Universitatea Bucureşti, pentru că, se pare că "paternitatea" acesteia a fost public adoptată de fostul ministru al justiției, domnul Predoiu, fostul ministru al justiției, Monica Macovei, şi probabil, printre picături, unii jurişti care populează fără prea multă experiență birourile Ministerului care trebuie să coordoneze modul în care se plămădeşte actul de justiție care trebuie să fie unul de cea mai mare importanță pentru oricare stat. Sunt cunoscute greşelile impardonabilepe care justiția din toate țările şi nu numai din România, le-a săvârşit în decursul secolelor, iar urmările de foarte multe ori au fost tragice. Amintim pentru marele public pedepsele grele pe care "învingătorii" celui de-al doilea război mondial le-au aplicat învinşilor deşi şi învingătorii au contribuit esențialmente la „crimele" săvârşite în cursul confruntărilor militare, urmare a "unor ranchiune politice şi interese economice" ale statelor. Dacă ne referim la România, "istoria interpretării juridice" a ultimilor sute de ani este destul de umilitoare pentru "Dumnezeii pe pământ ai dreptății". Amintim în acest sens modul în care nu au fost pedepsiți cei care i-au împuşcat pe cei 11.000 răsculați în 1907. Mergând mai departe, amintim pedepsirea grea a unor conducători politici în perioada de dinaintea terminării celui de-al doilea război mondial când muncitorii sărăciți nu aveau lucrul cel mai important, pâinea. Justiția românească s-a făcut de râs atunci când i-au băgat în puşcării, având girul judecătorilor pe cei care s-au opus regimului instaurat de Stalin în România. Acest lucru a culminat cu procesul Mareşalului Antonescu şi a celorlalți conducători militari pe care nu Stalin implicit i-a condamnat la moarte şi nici consilierii sovietici care doar au influențat verdictul, ci judecătorii noştri de origine româno-evreiască. I-au trimis la moarte. A urmat o perioadă de relaxare şi de respectare a ființei umane, manifestată în perioada 1968 până în 1989 când un singur cetățean a fost împuşcat nu pentru frauda făcută pentru a fi dat ca exemplu. Acesta a fost cetățeanul Ştefănescu care "fachiric" a făcut precum Christos "din apă vin". Despre celelalte condamnări la moarte a unor criminali precum Râmaru şi altor criminali, nu putem spune decât "să auzim numai de bine", că justiția nu va fi blândă cu ei, iar codul penal trebuie modificat în sensul că cei care omoară intenționat nici ei nu au dreptul să trăiască. În ultima perioadă de timp, ziarul Reflector Argeşean a pus în discuție în urma măsurilor de coerciție destul de grave probabil impuse prin MCV-ul de la Bruxelles, două articole importante din Capitolul II "Infracțiuni de serviciu" privind art. 297 "Abuz în serviciu şi neglijența în serviciu". Sigur că aceste două sunt foarte importante privind viața economică a țării. Tot aşa de sigur este faptul că sunt unii conducători de la "vlădică până la opincă", care, din neglijență, cu intenție sau din prostie, îndeplineşte un act sau îl îndeplineşte defectuos, aşa cum precizează art. 297. Noi am pus în dezbatere acest articol, pentru că ni s-a părut foarte vag, dând posibilitate judecătorului să interpreteze subiectiv şi nu obiectiv, aşa cum prevede legea. Am spus în solicitarea noastră adresată Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație şi Justiție, dar şi Comisiei Juridice a Camerei deputaților, că această prevedere a art. 297 nu reprezintă conform art. 15 "Trăsăturile esențiale ale infracțiunii", iar drept urmare, considerăm că aplicarea unei pedepse de la 2 până la 7 ani fără a exista unele trepte intermediare, reprezintă un "neajuns al legii penale". Să ții un om în puşcărie prin răpirea de libertate într-un interval de 5 ani, fără ca el să ştie precis care este "valoarea pagubei", va avea la bază încălcarea art. 15 şi 16. de fapt, dacă citim "româneşte" având DEX-ul în afață, putem să targem concluzia că personalitățile care au făcut acest cod penal ori s-au grăbit, ori au avut un interes pentru ca lupta în cadrul justiției în care procurorul şi avocatul trebuie să se lupte între ei pentru decsoperirea adevărului, să se desfăşoare onest. Fără a critica modul în care s-a judecat procesul lui Voiculescu care a primit 10 ani pentru "fraudarea ICA", putem însă să tragem câteva concluzii. Voiculescu a fraudat şi merita pedeapsa dar şi cea complementară, nu de aceea de a ocupa o funcție publică, ci de a plăti prejudiciul către stat. Am asistat prin mijloacele media cum motivele pe care un mare maestru al avocaturii româneşti le-a prezentat în "contrapartidă" procurorilor, iar spre disperarea tuturor, din cele 100 de excepții prezentate, ca la o lecție din cadrul Universității de Drept Bucureşti, nu au fost luate niciunul în considerație. Mai mult decât atât, credem că rapiditatea judecării, în condițiile în care ancheta penală a trenat din partea procurorilor un număr important de ani, poate constitui un semn de întrebare cu privire la un act juridic pe care orice om are dreptul că-l ştie, să-l recunoască. La art. 16 se precizează clar ce înseamnă vinovăția. Numai că, această noțiune probabil nu se adânceşte în procesul de învățare la Facultatea de Drept. Sigur că, în şapoul prezentat în material, am adâncit mai mult decât era permis spațiului alocat, cu atât mai mult cu cât am avut în vedere răspunsul pe care doamna Director Alina Rădoi, probabil jurist cu vechime, le-a dat aşa cum spune românul, "în dorul lelii". Şi nu a dat un răspuns cu privire la solicitarea ziarului. În acest context, putem spune, vora poetului "înşirând la vorbe goale... ce din coadă o să sune". Însăşi domnia sa, la pagina 2 "cu privire la neglijența în serviciu", precizează "reglementarea păstrează în linii mari" sau "limitele de pedeapsă fiind uşor mai mari". Din punctul nostru jurnalistic, nu este permis ca un om care coordonează actele normative să formuleze "uşor mai mari". Pedeapsa trebuie cântărită la miligram, dacă ar exista un asemenea cântar, ci nu cu toleranță. Pentru că, în justiție nu trebuie să existe toleranță în apreciere. Ai furat un ou, să plăteşti valoarea oului şi nu să plăteşti aleatoriu valoarea unui ou mărit până la valoarea unui bou, cum probabil a apreciat în răspuns doamna director. Însăşi faptul că în codul penal, la art. 309 invocat de doamna director, dă posibilitatea judecătorului, procurorului şi avocatului să aibă interpretări. Drept urmare, credem că prevederile art. 309 are importante reverberații în ceea ce priveşte art. 297 atunci când limitele pedepsei de la 2 la 7 ani, dacă luăm doar numeric, este foarte mare. Cinci ani în viața unui om este foarte mult, încât limitarea libertății lui, în condițiile când media de viață a omului în România este doar de 70 de ani iar copilăria este de 18 ani, atunci ce-i mai rămane omului din viață, dacă îi iei doar pentru un oarecare abuz în serviciu "necântărit", cinci ani? Sigur că credem că avocații, judecătorii, procurorii, trebuie să gândească mai profund modul în care legea trebuie să cântărească nu fiecare 5 ani din viața omului, ci fiecare oră şi zi, când îl trimite la închisoare nu pentru omor, ci pentru că atât a fost pregătirea sa intelectuală. De aceea, credem că cele două articole, 297 şi 298 trebuie să constituie un subiect de analiză juridică, ca de altfel chiar şi unele articole, unde nu există un "cântar" atunci când celui care a greşit i se aplică o pedeapsă de la 10 la 20 ani. Considerăm că asemenea pedeapsă şi o asemenea aoreciere subiectivă se aplica pe timpul inchiziției şi nu pe timpul civilizației anului 2014 şi următorii.

DUMITRU CÂRCENI

Reluare din «Reflector argeşean» nr. 295 din 16 ianuarie - 3 februarie 2015

E nostim... şi trist

Românule adormit... TREZEŞTE-TE!

E nostim să adormi o națiune și să-i pui imnul „Deșteaptă-te Române!”

Capitolul 1. Asemănări

1.1. Avem aceleași hidrocentrale construite până în 1989, cu precizarea că pe unele, cât de curând le vom face cadou.
1.2. Avem aceleași termocentrale construite până în 1989 și aceleași rețele de transport eiectric.
1.3. Avem aceiași centrală atomică
1.3. Avem aceleași șosele și autostrăzi în proporție de 99%
1.4. Avem aceleași spitale construite până în 1989
1.5. Avem aceleași cămine, complexe, studențești și aceleași facultăți de stat.
1.6. Stăm și acum la cozi. Sinistru e că acum stăm la „coada” la bancă, la „coadă” să plătim impozitul sau gazul, la „coadă” să prindem mai știu eu ce promoție sau la „coadă” să depunem cererea de șomaj...
1.7. La fel ca până-n 1989, „vedem” hoțul dar închidem ochii
1.8. La fel ca până-n 1989, ne uităm la TV și nu avem ce să vedem
1.9. La fel ca până-n 1989 ne mințim spunându-ne că: „președintele singur, nu are ce să facă”
1.10. La fel ca până-n 1989 ne plângem că-i greu dar noi o ducem bine
1.11. La fel ca până-n 1989 ne amenințam copiii să învețe bine, spunându-le că „fără carte nu au parte”
1.12. La fel ca până-n 1989 cei fără carte sau cu studii cumpărate, sunt numiți politic în funcții de conducere
1.13. La fel ca până-n 1989 locurile la facultățiile de stat sunt foarte puține
1.14. La fel ca până-n 1989 încercăm să ne plătim datoriile
1.15. Avem acelaşi metrou ca și în 1989
1.16. Avem aceleași linii de tramvai și troilebuz
1.17. Avem aceleași parcuri dar distruse, aceleași zone de agrement dar ruinate, aceleași baze de tratament dar înstrăinate sau lăsate în paragină, aceleași lacuri termale și băi populare dar acum cu taxe mult mai mari.
1.18. Avem aceleași mine dar închise, aceleași sonde petroliere dar cesionate pe 2 lei, aceleași grădinițe și cămine!
1.19. Avem aceleași stațiuni turistice dar fie lăsate de izbeliște, fie date cadou...
1.20. Avem aceleași bogății naturale, inepuizabile (aur, neferoase, marmură, minereuri feroase, uraniu, gaz, hidrogen sulfurat...)
1.21. Avem aceleași fântâni dar secate, aceleași izvoare de apă minerală...
1.22. Avem aceleași centre de cercetare dar fără cercetători
1.23. Și acum ca și până-n 1989, ne mulțumim să spunem bancuri despre politicieni
1.24. Și acum ca și până-n 1989, ne lăsam conduși precum o viță la abator.

Capitolul 2. DEOSEBIRI

2.1. Hidrocentralele ce le avem sunt amortizate contabil. Costul de producție este acum de 10 ori mai mic iar cel pe care-l plătim de 10 ori mai mare...?!
2.2. Termocentralele pe care le avem sunt și ele în aceași situație ca a hidrocentralelor în schimb aici ne confruntăm cu alt aspect și anume cu cel al aprovizionării cu cărbune de import... dacă ar fi fost posibil, cu siguranță politicienii noștri, ar fi importat și apă pentru varianta hidro. Amortizarea termocentralor, duce la costuri foarte mici de producție, în schimb comisioanele de la import au „grijă” să regleze prețul. Aceleași comisioane vin a corecta prețul și în varianta hidro, comisioane de milioane de euro primite pentru „revizii tehnice uzuale la prețuri de milioane”!
2.3. Incredibil, importăm apă grea de la o firmă din paradisul fiscal care o cumpără (importa) din..ROMÂNIA! Transportul e foarte rapid, el făcându-se pe hârtie! Teoria ca energia electrică este aproape gratuită nu e valabilă și pentru România.
2.4. Șoselele și autostrăzile sunt aceleași dar cu un trafic de 10 ori mai mare
2.5. În spitale acum trebuie să vi cu siringa ta și cu medicamentele tale.
2.6. Statul la coadă e privit ca ceva normal. Am stat 2 ore la BCR Șerban Voda, le-am făcut sesizare și un pic de „circ”, i-am întrebat dacă-și dau seama că ceea ce fac e furt, furt de timp și normal ar fi să mă pontez și să fiu plătit de banca...Angajații râdeau iar „pinguinii” de la coadă mă priveau ca pe un ciudat.
2.7. Dacă ceri restul la taxi, spun că nu au schimbat, dacă vrei restul de la Mega Image trebuie să te lupți să-l culegi de pe sticlă.., dacă lași ciubuc prea puțin, ți se bate obrazul...
2.8. Până-n 1989 eram mințiți 2 ore/zi, la televizor! Acum suntem mințiți 24 de ore /zi...
2.9. Până-n 1989, președintele era lăudat de patriarhul României, acum președintele pupa mâna patriarhului. Homosexualitatea e prezentă la cele mai înalte nivele...a pupa mâna cuiva, este o opțiune sexuală!
2.10 În ziua de azi, poți face o facultate și numai cu bani. Examenele de semestru sunt teste grilă, iar subiectele sunt postate pe net cu 2 săptămâni înainte!!!
2.11. Exploatarea resurselor naturale se face de către privați, care dau statului Român, între 3-12% din valoare ! Protecția socială are un alt sens... a-l aduce pe om la nivelul de inteligență și sau cunoaștere/percepere ai ierbivorelor e factor de echilibru și liniște socială. Eliminarea fizică a pensionarilor și celor asistați social e plus valoare, și trebuie făcută într-un cadru legal!
2.12. Astăzi se fac consolidări la tronsoane de căi de tranvai unde nu e cazul doar pentru a încasa „comisionul”. Toată clasa politică așteaptă cutremurul ca pe D-zeu
2.13. Până-n 1989 fiecare cetățean mergea în concediu, o dată la mare și o dată la munte. Azi doar 5% mai își permit!
2.14. Până-n 1989, banii obținuți din exploatarea resurselor naturale, erau direcționați către protecția socială, astăzi sunt direcționați către protecția MAFIEI!
2.15. Apa plată e la fel de scumpă ca berea?
2.16. Cumpăram Cola la acelaşi pret cu laptele, dacă nu mai scump. În loc să ne hrănim copiii îi otăvim cu mâna noastră!
2.17. Parizerul e făcut din celuloza alimentară și prafuri extrem de toxice. Toate preparatele conțin aditivi toxici ce permit absorția apei. Am ajuns să cumpăram apa la preț de șuncă presată. Am ajuns să ne cumpărăm propia moarte în rate!
2.18. Banii ce n-i se fură zi de zi, se întorc înapoi sub formă de împrumut. Cine are interes să se oprească jafu! atâta timp cât acesta generează dobânzi acelorași hoți. Dacă am încerca să-i falimentam pe acești criminali „economici”, ce fac profit otrăvindu-ne, cu acordul tacit al statului și de ce nu și al nostru, nu ne-ar rămâne decât să bem apă și să mâncăm cartofi și pâine...dar și atunci nu sunt sigur că nu ne-ar otrăvi apa! Există o vorbă veche...SCAPĂ CINE POATE... eu unul vă spun sincer că SCAPĂ CINE SE TREZEȘTE! „Invadatorii” nu ne invadează pentru că încă suntem prea mulți!

Capitolul 3. Specific Românesc

3.1. Numai în România plătești comision de consultare cont, făcută la bancomat.
3.2. Numai în România pățești comision când retragi numerar de pe card
3.3. Numai in România termenele de prescripție a amenzilor nu sunt respectate
3.4. Numai în România au fost date și încă se mai dau legi pentru o zi!
3.5. Brânza e mai scumpă decât carnea
3.6. Nucile noastre mai scumpe decât nuca de cocos.
3.7. Laptele simplu mai scump decât laptele bătut.
3.8. Portocalele mai ieftine decât merele.
3.9. Cărțile sunt mai ieftine decât revistele.
3.10. Muzica bună e mai ieftină decât muzica proastă.
3.11. Măslinele umplute cu gogoșar sunt mai ieftine decât măslinele umplute cu sâmbure.
3.12. Vinul este mai ieftin decât strugurii.
3.13. Pixul cu mină este mai ieftin decât mina de pix fără pix.
3.14. Ciupercile sunt mai scumpe ca și carnea de pui
3.16. Venitul minim și pensile sunt impozitate (supuse taxării)
3.17. Hotărârile luate de popor prin referendum sunt apoi ignorate
3.18. Statul are o relație „sexuală” cu cetățeanul, regulându-l în toate pozițiile posibile. Poziția 89, în grup, e practicată de 20 de ani!

Reluare din «Reflector argeșean» nr. 236 din 7-20 iunie 2011

Mult prea repede.

DE LA PREŞEDINTELE IOHANNIS... LA DICTATORUL... IOHANNIS

"Cuvânt înainte"... cuvinte încrucişate pentru popor, în cartea "Primul pas"

Am cumpărat „teza de doctorat" a preşedintelui României Iohannis, prin care în scurtul timp avut la dispoziţie (înaintea treburilor de stat şi personale), prin care a încercat şi chiar a reuşit să-şi promoveze o mică afacere. La această consideraţiune, am avut în vedere faptul că domnia sa a pus preţul la prima carte "Pas cu pas" la 15 lei, pentru ca, la doar o lună, la cea de-a doua carte, să dubleze preţul de la 15 lei la 30 lei, deşi numărul de pagini era dela 203 la 253 în prezenta carte. Sigur că prima carte "Pas cu pas" era marcată de "simplitatea caracteristică" viitorului prşeedinte al României, pentru ca, la cea de-a doua carte pe carte pe care a scris-o, intitulată "Primul pas", să apară pe prima pagină "personalitatea dezlănţuită a domniei sale", marcată de mâini întinse şi o frenezie din care a lipsit lucrul cel mai important "drapelul tricolor", care a fost aproape mascat în imaginea cărţii. Dacă în primul "Pas cu pas" "stângăciile literare", gen Ion Creangă de la Humuleşti sau pasaje gen "coana Zoiţica şi Tipătescu" sunt deosebit de vizibile, în cea de-a doua "capodoperă", intitulată "Pas cu pas", stângăciile sunt nu doar trăznite, ci de-a dreptul inoportune pentru poporul român. Sigur că, noţiunea de "primul pas" şi titlul din cap. III "Ne-am luat ţara înapoi" este precum jocul cuvintelor încrucişate, fără să ne spună "de la cine a luat ţara înapoi".

De la cine a-ţi luat ţara înapoi, domnule preşedinte?

Cartea domnului preşedinte este o carte mesager sau poate un avertisment dat poporului român, cu precădere celor care trăiesc în fostul regat înfăptuit de un român şi sigur de un neamţ. Numai că, acesta se chema Carol I şi Ferdinand şi nu Iohannis. Cred că ar fi bine să precizăm un fapt istoric pe care actualul preşedinte, fiind profesor de fizică şi nu de istorie, nu prea îl cunoaşte. În ultimii 115 ani, România a participat la 2 conflagraţii mondiale împotriva Germaniei, care întotdeauna a încercat extinderea dominaţiei Germaniei asupra estului Europei. De aceea, s-a folosit de "Imperiul Habsburgic" care a dominat estul Europei, iar România a fost în atenţia Germaniei Mari pentru a fi cotropită din punct de vedere politic, militar şi economic. Acest lucru nu s-a putut întâmpla datorită unor mari puteri din centrul Europei precum Franţa, Anglia şi Rusia care aveau şi ele aceleaşi interese de dominaţie asupra "grădinii lui Dumnezeu numită România". Abea acum, nemţii, prin mesajul transmis în cartea "Primul pas", pot să se considere împliniţi prin titlul din cap. III "Ne-am luat ţara înapoi". Că aşa stau lucrurile, o dovedeşte faptul că în perioada când domnul Iohannis a fost primarul municipiului Sibiu, majoritatea investitorilor erau nemţi sau aveau legătură directă cu interesele Germaniei. Românii din toate provinciile româneşti, au contribuit esenţial la bunăstarea municipiului Sibiu, pentru ca acesta să devină "capitală Europeană". Acest lucru se întâmplă în prezent cu municipiul Cluj, când se dezvoltă ideea "Clujul-Capitala culturii Europene". Prin aceasta, primarul Emil Boc, având sprijinul comunităţii maghiare din Transilvania, joacă o carte care va avea reverberaţii abea peste câţiva ani. Sigur că în numerele viitoare, vom analiza cu "spirit de răspundere românesc" viitoarele "reverberaţii" pe care spiritul nemţesc al preşedintelui iohannis le va avea asupra politicii externe româneşti de care răspunde. Singura chestiune foarte importantă pe care domnia sa nu o cunoaşte, iar în paginile celor două cărţi nu sunt nici cel puţin amintite. este vorba de art.1 din Constituţie pe care domnia sa a semnat nu cu mâna pe Biblie, pentru că domnia sa are o altă religie. În aceste condiţii, fiind de altă religie, consider că nu are nicio autoritate morală asupra identităţii naţionale a acestui popor, care peste 80% este ortodox. Prin jurământul pe biblie, toţi conducătorii statului român suveran şi independent, au jurat să apere ţara chiar cu preţul vieţii. Datorită acestui lucur, în conflictele din cei peste 100 de ani, şi-au dat viaţa cântând oştirea şi clasa politică românească. De aceea, îi punem întrebarea domnului preşedinte Iohannis, "de la cine ne-am luat ţara înapoi?" Şi poate tot aşa de important se poate pune întrebarea "cui vreţi să o daţi domnule preşedinte Iohannis?" Globalizarea impusă de la Bruxelles vă dă acest drept împotriva legii fundamentale a statului reprezentată de Consituttie, pe care clasa politică românească, Academia Română, oamenii de cultură, scriitorii şi artiştii se comportă ca nişte "bezmetici", neânţelegând "sloavele art.1 din legea fundamentală". Pentru a încheia tot cu o întrebare, pentru a nu fi considerat un naţionalist, solicit un răspuns tranşant: "A-ţi dorit partid, Guvern şi Parlament, în condiţiile în care a-ţi făcut un trafic de influenţă asupra instituţiilor statului; nu credeţi că aceasta este o faptă penală? Nu credeţi că asmuţirea unei instituţii de forţă a sttaului asupra unei părţi a clasei politice, indiferent cât aceasta este de vinovată, reprezintă un lucru motivat?" Nu consideraţi greşită linia impusă de un partid naţional liberar care nu mai are "identitatea de naţional" şi pe care o tânără de 35 de ani pe care a-ţi numit-o în fruntea PNL-ului întinează memoria Brătienilor pe care doar în vorbe îi veneraţi? Sigur că această întrebare ar trebui să o punem şi distinsului epigramist Ionescu Chintus, preşedintele de onoare al gloriosului PNL care probabil pentru bani şi glorie i-a trădat timp de 25 de ani pe liberali. Putea domnia sa să moară în demnitate şi glorie alături de Brătieni şi nu de "Brătieni vopsiţi".

DUMITRU CÂRCENI

(continuare în numărul viitor)

Vreau... "CAŞCAVALUL PUTERII"

PNL – GORGHIU ŞI MOŢIUNEA RATATĂ

Preşedintele Iohannis – şase luni... de rateu politic

Prietenul meu, domnul preşedinte Iohannis, şi-a început mandatul prin "imperativul"... vreau Guvernul meu... vreau Parlamentul meu... şi, de ce nu, vreau... DNA-ul meu şi SRI-ul meu. Numai că, după analiştii politici naţionali şi chiar internaţionali, această "vreere" poate căpăta un iz penal de trafic de influenţă de toată frumuseţea. Probabil că acesta se va întâmpla după terminarea acestui prim mandat care, cu mare probabilitate, după cum merg lucrurile, va fi şi primul şi ultimul în viaţa sa politică. Este posibil ca după 5 ani, să aibă soarta fostului preşedinte Traian Băsescu, care şi el, (ambiţios din fire), a dorit totul. A dorit să-şi crească înlocuitorul la putere, pe doamna Elena Udrea, şi s-au văzut consecinţele. A dorit să fie preşedinte jucător. Şi a "jucat sârbele" atât cu ungurii la Covasna, cât şi cu nemţii din Sibiu şi chiar cu ţiganii de la Costeşti. De ţară domnul preşedinte nu s-a îngijit decât atât cât să intre graţiile marilor puteri, asigurându-şi protecţia. Datorită acestui lucru, credem că domnul preşedinte Iohannis, prietenul meu de câteva luni, trebuie să tragă concluzie asupra faptului că "roata morii se-nvârteşte", aşa cum spune un cântec românesc pe care probabil domnia sa, fiind neamţ, nu-l cunoaşte, dar i-l amintim noi. Au trecut şase luni de la controversata victorie de peste noapte, când "Dumnezeu din Cer" l-a "uns" preşedintele numit în prezent Facebook. Că i se potriveşte, este adevărat, având în vedere comunicarea frecventă cu societatea românească nu prin viu grai, ci prin graiul Facebook-ului. Că o fi bine sau rău, rămâne de văzut. Că a ratat dezideratul său principal de a avea totul, este o realitate pe care domnia sa trebuie să o contabilizeze cu mare răspundere. De ce? Pentru că a promovat-o în cea mai înaltă funcţie a unui important şi tradiţional partid românesc, pe tânăra Alina Gorghiu, la doar 35 de ani, care nu are habar şi nu va avea şi peste 30 de ani, cu ce se mănâncă "politica liberală". Foaret mulţi cetăţeni, consideră această numire o greşeală fundamentală datorită faptului că este singurul partid care şi-a ales preşedintele, nu pe cale democratică, ci pe calea impunerii în funcţie de preşedinte al partidului, de către domnia sa. Că o fi bine, sau că o fi rău, doar anul 2016, anul hotărâtor al alegerilor locale şi parlamentare, poate trage concluzia.

Moţiune... moţiune... frumoasa mea moţiune

Imediat după instalarea în funcţia de preşedinte a lui Klaus Iohannis, câţiva conducători din fostul PDL şi PNL, unii chiar "rataţi politic", precum Predoiu, Blaga, Ludovic Orban, iar numărul lor ar putea continua, având experienţa incisivităţii fostului preşedinte Traian Băsescu, au dorit imperativ puterea politică. Bazându-se pe principiul "acum ori niciodată", cei doi "corifei" din fruntea PNL-ului, şi-au stabilit strategia de luptă pentru acapararea puterii politice, începând cu Guvernul. Fără nicio discuţie, acest lucru este dorinţa oricărui partid. Numai că, trebuie să ţii cont cu cine te lupţi şi ce şanse ai. Domnul preşedinte Iohannis a început lupta pentru acapararea puterii, bazându-se pe cele două instituţii de forţă, SRI şi DNA, iar rezultatul s-a văzut imediat după luna februarie 2015. Sigur este faptul că acets capitalist de cumetrie instaurat după 1990, a fost, este şi va fi nociv pentru societatea românească. Numai că, domnia sa şi partidul care l-a propulsat trebuie să ţină cont că acest lucru nu se poate nici într-o lună, nici într-un an, ci poate nici în zeci de ani. Românul spune "graba strică treaba" şi se pare că aşa s-a întâmplat. Viaţa economică şi politică este bulversată de măsurile şi zăngănitul de cătuşe care a distrus din temelii capitalul românesc, în favoarea capitalului ţărilor occidentale care dispun după bunul plac în Consiliul Europei. După înlăturarea sistemului totalitar impus nu din interiorul României, ci în urma înţelegerilor dintre marile puteri mondiale, Rusia Sovietică, pe de o parte şi SUA, Anglia, Franţa pe de altă parte. În acest context, UE "ne-a mituit" începând cu 1989, a creat o stare de haos legislativ, o anarhie constituţională de care au beneficiat şi beneficiază marile puteri şi nu poporul român. S-a schimbat Constituţia, iar goana după proprietăţi a devenit acerbă. Au venit cei care au fost alungaţi de regimul stalinist şi au fugit pentru o viaţă mai bună în ţări occidentale, precum liderii Raţiu, Câmpeanu şi ceilalţi care după zeci de ani i-au dat la o parte pe românii care au munict şi suferit, iar în prezent copii lor îşi vând proprietăţile îmbogăţindu-se fără just temei, iar cei peste 20 milioane de români daţi afară din serviciu, au ajuns în prezent servitorii Europei. Pe acest fundal economic şi politic, de bulversare a societăţii româneşti, domnul preşedinte doreşte să-şi "cimenteze" ideologia economică, politică şi socială, bazându-se pe inocenta preşedintă a PNL, Alina Gorghiu. Aceasta împreună cu "buldogul" PDL-ist vrea cu tot dinadisnul "accesul la caşcavalul politic şi economic". Numai că, în moţiunea impusă cu "forcepsul" de conducerea PNL şi cu sprijinul preşedintelui Iohannis, Parlamentul "unica autoritate legislativă" a statului român, i-a dat Alinei şi preşedintelui lovitura politică de graţie, iar datorită acesteia, reverberaţiile vor fi ireversibile. Urmarea va fi pierderea alegerilor locale şi parlamentare din anul 2016 cu toată ingerinţa şi presiunea făcute de otganele de coerciţie ale statului la ora actuală. Moţiunea a fost pierdută de PNL lamentabil. Nu pentru că Victor Ponta a fost mai deştept sau că s-a mobilizat mai bine. Moţiunea a reprezentat o stare de spirit şi un semnal dat dreptei româneşti care, ca un papagal, ia tot ce primeşte ca indicaţii din partea ambasadelor marilor puteri şi de la conducerea UE. Ca cetăţeni, ne punem întrebarea de ce ambasadorii unor ţări precum SUA, Anglia, Franţa şi Germania, fac presiuni asupra clasei politice româneşti, pentru a impune modul lor de viaţă care este impropriu tradiţiei şi modului de viaţă al românilor. Că acest lucru este adevărat, este dovedit de impunerea din partea conducerii UE ca România să primească un număr important de imigranţi din Nordul Africii, pentru ca aceştia să fie colonizaţi pe teritoriul României. Acest lucru este împotriva Constituţiei care interzice colonizarea. Oare acest număr important de imigranţi nu înseamnă un fel de colonizare? De ce să-i primim noi pe aceşti imigranţi în condiţiile în care bogăţiile ţărilor lor le folosesc aceste mari puteri, care ne impun nouă să-i primim definitiv şi nu doar temporar. Acestea sunt problemele de fond pe care trebuia să le aibă moţiunea depusă de PNL şi nu moţiunea greşită privind românii din Diaspora care reprezintă doar câteva procente din românii care lucrează ca servitori în aceste ţări. Oare Parlamentului României îi trebuia să discute o asemenea temă de moţiune? Acest lucru dovedeşte îngustimea şi orizontul preşedintelui Iohannis, dar şi a celor doi copreşedinţi ai PNL, Alina Gorghiu şi Vasile Blaga.

D.B.

(continuare în numărul viitor)